

*ŒIR ANTOLOJISI
DUYGULARIN
SEN FONISI ŒIRLER
eTWINNING PROJESİ*

Duygular vardır anlatılamayan, sevgiler vardır kalplere sığmayan, dostluklar vardır hiçbir şekilde yıkılmayan, bazı insanlar vardır asla unutulmayan. İşte şiir, sayfalarca anlatılamayanı anlatandır. İnsanlığın varoluşundan beri var olandır. Öğrencilerimizde edebi anlamda farkındalık oluşturmak, popüler kültürün dışında kültürümüzün değerlerini yansıtmak, şairlerimizi tanıyıp şiirlerini öğrenerek duyguları yaşamak ve yaşatmak , sözel ve yaratıcı yeteneklerimizi geliştirmek, kültürler arası etkileşimde bulunmak amacıyla şiir sofrasından beslenmek için bu projeyi oluşturduk.

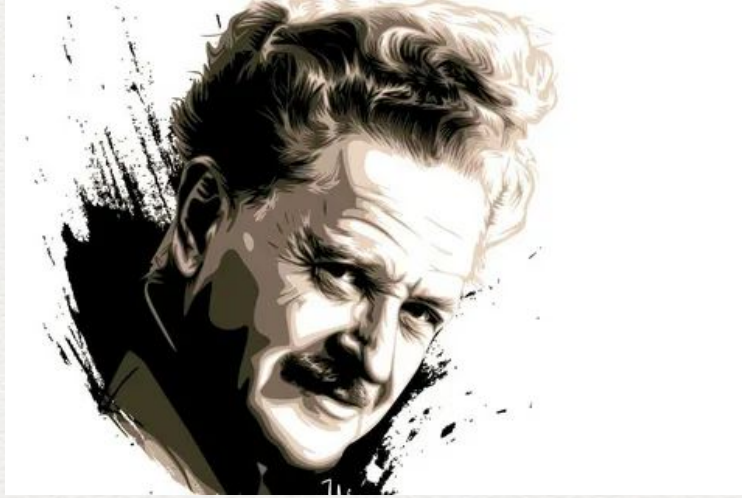
**Projemize ait etwinning bağlantısı,
<https://twinspace.etwinning.net/211468>**

"Duyguların Senfonisi Şiirler" eTwinning Projesi kapsamında oluşturulan şiir antolojisi katılımcı okulların seçtiği şiirlerden oluşmaktadır.

Emeği geçen öğretmen ve öğrencilere teşekkür ederiz.

İÇİNDEKİLER	SAYFA
Nazım Hikmet RAN	1-13
Attila İLHAN	14-24
Orhan Veli KANIK	25-36
Cahit Sıtkı TARANCI	37-49
Aşık Veysel ŞATIROĞLU	50-62
Necip Fazıl KISAKÜREK	63-75
Yunus EMRE	76-88
Yahya Kemal BEYATLI	90-99
Can YÜCEL	100-111

Nazım Hikmet RAN

1

NAZIM HİKMET RAN

İlk şiirini daha 11 yaşındayken **Feryad-ı Vatan** adıyla yazmıştır. Başlangıçta ölçülü uyaklı şiirler yazmış sonra serbest ölçüye geçmiştir. Şiirleri üç döneme ayrılabilir:

1. dönem Mayakovski'nin etkisiyle şiirler yazdığı dönemdir. Bu tür şiirlerinde basamak tarzını kullanmıştır. Aruz ve hecenin imkânlarından yararlanarak aşağıya inen basamaklar şeklinde dizelerini oluşturmuştur. Bu dönemine örnek ilk şiir kitabı "**835 Satır**"dır.

2. dönemi hem aydın hem halk tabakasının kolaylıkla okuyabileceği şiirler yazdığı dönemdir. Bir yandan Marksist düşünceye bir yandan milli söyleyiş biçimini ortaya koymaya çalışmıştır. Hem halk hem divan şiiri olanaklarından yararlanmıştır. "**Şeyh Bedrettin Destanı**" bu dönemdeki şiirlerle örnektir.

3. dönemi şiirinin olgunlaştığı dönemdir. Yurtdışında yaşamak zorunda kalan şair şiirlerinde özlem ve yurt özlemi temalarını istemiştir.

Türk edebiyatında serbest ve toplumcu gerçekçi şiirin öncüsü olmuştur. Hitabete dayalı şiirler yazmış propaganda üslubu kullanmıştır.

Rus şair Mayakovski'nin öncülüğünü yaptığı Fütürizm akımından etkilenmiştir. Makine hâkimiyetinin özlemini çeker. "**Makineleşmek İstiyorum**" şiirinde makine olmak istediğini dile getirir.

Tahir ile Zühre Meselesi, Mavi Gözlü Dev, Piraye'ye Mektuplar, Kerem Gibi şiirleri ünlüdür

Resimli Ay dergisinin 1929 Haziran ve Temmuz sayılarında "**Putları Yıkıyoruz**" başlığıyla yayımladığı yazılarında Abdülhak Hamit Tarhan'a ve Mehmet Emin Yurdakul' a hücum etmiştir. Edebiyat çevrelerinde tepki görmüş eski-yeni tartışmasını alevlendirmiştir.

Jokond İle Si-Ya-U, Benerci Kendini Niçin Öldürdü ,Kuvayi Milliye Destanı, Taranta Babu'ya Mektuplar, Simavna Kadısıoğlu Şeyh Bedrettin Destanı ,Memleketimden İnsan Manzaraları destan niteliğindeki şiirleridir. **Jakond ile Si-Ya-U** masal ve destan arası yarı fantastik yarı sembolik bir eserdir. Bu eser modern bir mesnevi gibidir. Eser Şeyh Galip'in bir beyti ile biter.

şiir : 835 Satır, Güneşi İçenlerin Türküsü, Jokond İle Si-Ya-U, Sesini Kaybeden Şehir, Benerci Kendini Niçin Öldürdü, Taranta Babu'ya Mektuplar, Simavna Kadısıoğlu Şeyh Bedreddin Destanı, Saat 21-22 Şiirleri, Memleketimden İnsan Manzaraları, Kuvayi Milliye Destanı, Kurtuluş Savaşı Destanı...

tiyatro: Unutulan Adam, Kafatası **roman**: Kan Konuşmaz, Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim **masal**: Sevdalı Bulut

**Hazırlayan: Nurcan İFLAZOĞLU
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

2

YAŞAMAYA DAİR

1

Yaşamak şakaya gelmez,
büyük bir ciddiyetle yaşayacaksın
bir sincap gibi mesela,
yani, yaşamının dışında ve ötesinde hiçbir şey beklemeden,
yani bütün işin gücün yaşamak olacak.

Yaşamayı ciddiye alacaksın,
yani o derecede, öylesine ki,
mesela, kolların bağlı arkadan, sırtın duvarda,
yahut kocaman gözlüklerin,
beyaz gömleğinle bir laboratuvarında
insanlar için ölebileceksin,
hem de yüzünü bile görmediğin insanlar için,
hem de hiç kimse seni buna zorlamamışken,
hem de en güzel en gerçek şeyin
yaşamak olduğunu bildiğin halde.

Yani, öylesine ciddiye alacaksın ki yaşamayı,
yetmişinde bile, mesela, zeytin diyeceksin,
hem de öyle çocuklara falan kalır diye değil,
ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için,
yaşamak yanı ağır bastığından.

-

2

Diyelim ki, ağır ameliyatlık hastayız,
yani, beyaz masadan,
bir daha kalkmamak ihtimali de var.
Duymamak mümkün değilse de biraz erken gitmenin kederini
biz yine de güleceğiz anlatılan Bektaşî fikrasına,
hava yağmurlu mu, diye bakacağız pencereden,
yahut da sabırsızlıkla bekleyeceğiz
en son ajans haberlerini.
Diyelim ki, dövüşülmeye değer bir şeyler için,
diyelim ki, cepheleyiz.
Daha orda ilk hücumda, daha o gün
yüzükoyun kapaklanıp ölmek de mümkün.
Tuhaf bir hınçla bileceğiz bunu,
fakat yine de çıldırısıya merak edeceğiz
belki yıllarca sürecek olan savaşın sonunu.
Diyelim ki hapisteyiz,
yaşımız da elliye yakın,
daha da on sekiz sene olsun açılmasına demir kapının.
Yine de dışarıyla birlikte yaşayacağız,
insanları, hayvanları, kavgası ve rüzgarıyla
yani, duvarın ardındaki dışarıyla.
Yani, nasıl ve nerede olursak olalım
hiç ölmeyecekmiş gibi yaşanacak...

1948

3

3

Bu dünya soğuyacak,
yıldızların arasında bir yıldız,
hem de en ufaklarından,
mavi kadifede bir yıldız zerresi yani,
yani bu koscocaman dünyamız.
Bu dünya soğuyacak günün birinde,
hatta bir buz yığını
yahut ölü bir bulut gibi de değil,
boş bir ceviz gibi yuvarlanacak
zifiri karanlıkta uçsuz bucaksız.
Şimdiden çekilecek acısı bunun,
duyulacak mahzunluğu şimdiden.
Böylesine seviyecek bu dünya
"Yaşadım" diyebilmen için..

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Ömer Ö.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

4

YILLAR GEÇTİ YARDAN HALA GELMEDİ HABER

*Yıllar geçti yardan hala gelmedi haber
O vefasız yad ellerde acep ne eyler?
Rüzgar ona dertlerimi bari sen anlat
Git kaygısız şen gönlüne biraz elem kat*

*Ayrılmıştım ben onunla bir karlı gece
Hatırlamaz o geceyi belki iyice
Yıldızlarla parıldayan bir sema gibi
Yaş dolmuştu pek sevdiğim siyah gözleri*

*Yıllar var ki o bakışı düşünerekten
Aşkımızı ölmeyecek zannetmiştim ben
Bu hissimde yanılmamak ümidi bugün
Beni biraz yaşıyor işte onun'çün:*

*Rüzgar ona dertlerimi ne git ne anlat
Ne de gelip hasta ruha daha elem kat*

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Ülkü Ç.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

TAHİRLE ZÜHRE MESELESİ

*Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da
hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil,
bütün iş Tahirle Zühre olabilmekte
yani yürekte.*

*Meselâ bir barikatta dövüşerek
meselâ kuzey kutbunu keşfe giderken
meselâ denerken damarlarında bir serumu
ölmek ayıp olur mu?*

*Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da
hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil.*

*Seversin dünyayı doludizgin
ama o bunun farkında değildir
ayrılmak istemezsin dünyadan
ama o senden ayrılacak
yani sen elmayı seviyorsun diye
elmanın da seni sevmesi şart mı?
Yani Tahiri Zühre sevmeseydi artık
yahut hiç sevmeseydi
Tahir ne kaybederdi Tahirliğinden?*

*Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da
hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil.*

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Ceren B.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

CEVİZ AĞACI

*Başım köpük köpük bulut, içim dışım deniz,
Ben bir ceviz ağacıyım Gülhane Parkı'nda,
Budak budak, şerham şerham ihtiyar bir ceviz.
Ne sen bunun farkındasın, ne polis farkında.*

*Ben bir ceviz ağacıyım Gülhane Parkı'nda.
Yapraklarım suda balık gibi kıvıl kıvıl.
Yapraklarım ipek mendil gibi tiril tiril,
Koparıver, gözlerinin, gülüm, yaşını sil.
Yapraklarım ellerimdir, tam yüz bin elim var.
Yüz bin elle dokunurum sana, İstanbul'a.
Yapraklarım gözlerimdir, şaşarak bakarım.
Yüz bin gözle seyrederim seni, İstanbul'u.
Yüz bin yürek gibi çarpar, çarpar yapraklarım.*

*Ben bir ceviz ağacıyım Gülhane Parkı'nda.
Ne sen bunun farkındasın, ne polis farkında.*

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Berke G.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

BİR FOTOĞRAFA

*Karşımdasın işte...
Bana bakmasan da oradasın, görüyorum seni.
Ah benim sevdasında bencil, yüreğinde sağlam sevdiğim.
Kalbime gömdüm sözlerimi, ceset torbası oldu yüreğim.
Tıkandığım o an,
Elimi nereye koyacağımı şaşırdığım o an işte,
Aklımdan o kadar çok şey geçti ki takip edemedim.
Ellerim boşlukta, ben darda kaldım.
Ellerim buz gibi, ben harda kaldım.
Bir senfoni vardı kulağımda çalınan,
bitti artık hepsi...*

*Köşeme çekildim, hani hep kaldığım köşeme.
Bakış açım belli oldu yine.
Geride kalan, ardından bakar gidenlerin.
Bir meltem olacak rüzgarım dahi kalmadı benim.
Dağlara çarptım her esişimde.
Yollara küfrettim her gidişinde.*

*Demiştim sana hatırlarsan:
"Önemli olan 'zamana bırakmak' değil,
'zamanla bırakmamak'tir.."
Şimdi bana, geçen o zamanın
Unutulmaz sancısı kalır*

*Gittiğim eğer bensem, söyle bana kimden gittim?
Senden yoktum zaten ben, ben yine bende bittim*

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Sudenaz T.
Adana Kız Lisesi**

KIZ ÇOCUĞU

*Kapıları çalan benim
kapıları birer birer.
Gözünüze görünemem
göze görünmez ölümler.*

*Hiroşima'da öleli
oluyor bir on yıl kadar.
Yedi yaşında bir kızım,
büyümez ölü çocuklar.*

*Saçlarım tutuştu önce,
gözlerim yandı kavruldu.
Bir avuç kül oluverdim,
külüm havaya savruldu.*

*Benim sizden kendim için
hiçbir şey istediğim yok.
Şeker bile yiyemez ki
kağıt gibi yanan çocuk.*

*Çalıyorum kapınızı,
teyze, amca, bir imza ver.
Çocuklar öldürülmesin
şeker de yiyebilsinler.*

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Elif Dila G.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl
Anadolu/Fen ve Teknoloji Lisesi**

MAVİ GÖZLÜ DEV, MİNNACIK KADIN VE HANIMELLERİ

*O mavi gözlü bir devdi.
Minnacık bir kadın sevdi.
Kadının hayali minnacık bir evdi,
bahçesinde ebruli
hanımeli
açan bir ev.*

*Bir dev gibi seviyordu dev.
Ve elleri öyle büyük işler için
hazırlanmıştı ki devin,
yapamazdı yapısını,
çalamazdı kapısını
bahçesinde ebruli
hanımeli
açan evin.*

*O mavi gözlü bir devdi.
Minnacık bir kadın sevdi.
Mini minnacıktı kadın.
Rahata açıldı kadın
yoruldu devin büyük yolunda.
Ve elveda! deyip mavi gözlü deve,
girdi zengin bir cücenin kolunda
bahçesinde ebruli
hanımeli
açan eve.*

*Şimdi anlıyor ki mavi gözlü dev,
dev gibi sevgilere mezar bile olamaz:
bahçesinde ebruli
hanımeli
açan ev..*

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Defne G.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

MEMLEKETİMİ SEVİYORUM

*Memleketimi seviyorum:
Çınarlarında kolan vurdum, hapishanelerinde yattım.
Hiçbir şey gidermez iç sıkıntımı
memleketimin şarkıları ve tutunu gibi.*

*Memleketim:
Bedreddin, Sinan, Yunus Emre ve Sakarya,
kursun kubbeler ve fabrika bacaları
benim o kendi kendimden bile gizleyerek
sarkık bıyıkları altından gülen halkımın eseridir.*

*Memleketim
Memleketim ne kadar geniş:
dolaşmakla bitmez tükenmez gibi geliyor insana.
Edirne, İzmir, Ulukışla, Maraş, Trabzon, Erzurum.
Erzurum yaylasını yalnız türkülerinden tanıyorum
ve güneye
pamuk isleyenlere gitmek için
Toroslardan bir kere olsun geçemedim diye
utaniyorum.*

*Memleketim:
develer, tiren, Ford arabaları ve hasta eşekler,
kavak , soğut ve kırmızı toprak.*

*Memleketim.
Cam ormanlarını, en tatlı suları ve
dağ başı gollerini seven alabalık
ve onun yarım kiloluğu
pulsuz gümüş derisinde kızılıtlarla
Bolu'nun Abant golünde yüzer.*

*Memleketim:
Ankara ovasında keçiler:
kumral, ipekli, uzun kürklerin parıldaması.
Yağlı, ağır fındığı Giresun'un
Al yanakları mis gibi kokan Amasya Elması,
zeytin, incir, kavun ve renk renk salkım salkım üzümler
ve sonra kara saban
ve sonra kara sığır:
ve sonra: ileri, güzel, iyi
her şeyi
hayran bir çocuk sevinci ile kabule hazır
çalışkan, namuslu, yiğit insanlarım
yari aç, yari tok
yari esir...*

Nazım Hikmet RAN

**Hazırlayan: Ahmet Sait B.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi**

Attila İLHAN

ATTILA İLHAN

Cumhuriyet dönemi Türk şiirinin önemli şairlerindedir. Eserlerinde bireysel temalar kadar toplumsal temaları da sıkça kullanmıştır. Özellikle ilk dönem eserlerinde toplumsal yan daha ağır basar. İlk kitabı olan **"Duvar"**daki şiirlerini 1940'lı yıllarda beliren ve gelişen toplumcu gerçekçi anlayışla kaleme almıştır. Şehirde ve kırsal bölgelerde yaşayan insanların yaşantısını anlatır şiirlerinde.

"Mümkün mü" adlı şiiri **"Duvar"** adlı kitabındaki **"Karanlıkta Kaynak Yapan Adam"** adındaki 3. bölümünde yer almaktadır.

2. Dünya Savaşı'nın olumsuz sonuçları, barış, mutlu günleri bekleyiş, insanların kardeşliği, işçilerin sıkıntıları, yaşama sevinci, adalet ve özgürlük gibi temaları ele alır.

Attila İlhan, 1952 -1956 yıllar arasında **Orhan Duru**, **Ferit Edgü** gibi sanatçılarla beraber **Mavi** dergisini çıkarmıştır. Bu dergi etrafında bir araya gelen sanatçılar **Maviciler** diye bilinen edebi hareketi başlatırlar. Maviciler, toplumcu gerçekçi şiir anlayışıyla yazmışlardır. Görüş ve ilkelerinin temelinde milli bir bakış açısıyla yeniden Anadolu'ya yönelmek vardır. Maviciler, Garip akımına karşı çıkmışlar şairane bir sanat anlayışını benimsemişlerdir.

Attila İlhan, Ali Kaptanoğlu takma adıyla uzun süre senaryo yazarlığı yapmıştır. Lise yıllarında katıldığı bir şiir yarışmasında **"Cebbaroğlu Mehmed"** şiiri ile ikincilik ödülü almıştır. Bu yarışmada Cahit Sıtkı Tarancı, Fazıl Hüsnü Dağlarca gibi pek çok ünlü şairi geride bırakmıştır. Şiir, roman, deneme, gezi yazısı gibi birçok türde eser vermiştir. Toplumsal sorunları, dünya meselelerini şiire taşıyan şair; aşklarını, hayal kırıklığını, yalnızlığını tüm insanlarla birleştirerek ustaca anlatmıştır. Aşk, serüven, ölüm, kavga, kahramanlık temalarını işlemiştir. Türk Dil Kurumu şiir ödülü, Yunus Nadi Roman armağanı kazanmıştır.

Edebiyatımızda **"Ben Sana Mecburum"** şiiri ile tanınmıştır. **"Üçüncü Şahsın Şiiri"** adlı şiiri de ünlüdür.

Hem Garip şiirine hem bir yozlaşma olarak gördüğü İkinci Yeni'ye hem de muhafazakâr bir şiir anlayışını diriltmeye çalışan Hisarcılara karşı çıkmıştır.

Romanlarında sinema tekniğini kullanmış, adeta kamerasını kalabalıklar üzerinde gezdirmiştir. İlk romanı **"Sokaktaki Adam"**da kendi gençlik deneyimlerini işlemiştir.

"Zenciler Birbirine Benzemez" de 2. Dünya Savaşı yıllarında çeşitli ideolojileri benimseyen ve çeşitli milletlere mensup gençlerle Paris'te yaşayan fakir ve yetim bir gencin bunalımlarını işler.

Geriyeye dönüş tekniğini kullandığı **"Kurtlar Sofrası"**nda 2. Dünya Savaşı yıllarını işler.

Bıçağın Ucu, Yaraya Tuz Basmak, O Karanlıktaki Biz, Sirtlan Payı, Dersaadet'te Sabah Ezanları romanları sanatçının Türkiye'nin son 50 yılını aydın ve asker kahramanları ile anlattığı **"Aynanın İçindekiler"** dizisini oluşturur

Şiir: Duvar, Sisler Bulvarı, Yağmur Kaçağı, Ben Sana Mecburum, Bela Çiçeği, Ayrılık Sevdaya Dâhil, Tutuklunun Günlüğü, Kimi Sevsem Sensin...

Roman: Sokaktaki Adam, Zenciler Birbirine Benzemez, Bıçağın Ucu, Yaraya Tuz Basmak, O Karanlıktaki Biz, Sirtlan Payı, Dersaadet'te Sabah Ezanları, Kurtlar Sofrası, Allah'ın Süngüleri...

gezi : Abbas Yolcu

Hazırlayan: Pınar KUŞ

Nezahat Güven Anadolu Lisesi

AYSEL GİT BAŞIMDAN

aysel git başımdan ben sana göre değilim
ölümüm birden olacak seziyorum
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim
aysel git başımdan istemiyorum
benim yağmurumda gezinemezsin üşürsün
dağıtır gecelerim sarışınlığını
uykularımı uyusan nasıl korkarsın
hiçbir dakikamı yaşayamazsın
aysel git başımdan ben sana göre değilim
benim için kirlenme aydınlığını
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim

Islığımı denesen hemen düşürürsün
gözlerim hızlandırır tenhalığını
yanlış şehirlere götürür trenlerim
ya ölmek ustalığını kazanırsın
ya korku biriktirmek yetisini
acılarım iyice bol gelir sana
sevincim bir türlü tutmaz sevincini
aysel git başımdan ben sana göre değilim
ümitsizliğimi olsun anlasana
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim

sevindiğim anda sen üzülürsün
sonbahar uğultusu duymamışsın ki
içinden bir gemi kalkıp gitmemiş
uzak yalnızlık limanlarına
aykırı bir yolcuyum dünya geniş
büyük bir kulak çınlıyor içimdeki
çetrefil yolculuğum kesinleşmiş
sakın başka bir şey getirme aklına
aysel git başımdan ben sana göre değilim
ölümüm birden olacak seziyorum
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim
aysel git başımdan seni seviyorum

Attila İLHAN

Hazırlayan: Berkay B.

Nezahat Güven Anadolu Lisesi

BEN SANA MECBURUM

Ben sana mecburum bilemezsin
Adımı mih gibi aklımda tutuyorum
Büyüdükçe büyüyor gözlerin
Ben sana mecburum bilemezsin
İçimi seninle ısıtıyorum

Ağaçlar sonbahara hazırlanıyor
Bu şehir o eski İstanbul mudur?
Karanlıkta bulutlar parçalanıyor
Sokak lambaları birden yanıyor
Kaldırımlarda yağmur kokusu
Ben sana mecburum sen yoksun

Sevmek kimi zaman rezilce korkudur
İnsan bir akşam üstü ansızın yorulur
Tutsak ustura ağzında yaşamaktan
Kimi zaman ellerini kırar tutkusu
Birkaç hayat çıkarır yaşamasından
Hangi kapıyı çalsa kimi zaman
Arkasında yalnızlığın hınzır uğultusu

Fatihte yoksul bir gramafon çalıyor
Eski zamanlardan bir Cuma çalıyor
Durup köşe başında deliksiz dinlesem
Sana kullanılmamış bir gök getirsem
Haftalar ellerimde ufalanıyor
Ne yapсам ne tutsam nereye gitsem
Ben sana mecburum sen yoksun

Belki Haziranda mavi benekli çocuksun
Ah seni bilmiyor kimseler bilmiyor
Bir şilep sızıyor ıssız gözlerinden
Belki Yeşilköy'de uçağa biniyorsun
Bütün ıslanmışın tüylerin ürperiyor
Belki körsün kırılmışın telâş içindesin
Kötü rüzgâr saçlarını götürüyor

Ne vakit bir yaşamak düşünsem
Bu kurtlar sofrasında belki zor
Ayıpsız fakat ellerimizi kirletmeden
Ne vakit bir yaşamak düşünsem
Sus deyip adınla başlıyorum
İçim sıra kıvıldıyor gizli denizlerin
Hayır başka türlü olmayacak
Ben sana mecburum bilemezsin..

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Ceren G.
Osman Otken Anadolu Lisesi Grup 2**

ÜÇÜNCÜ ŞAHSIN ŞİİRİ

gözlerin gözlerime değince
felaketim olurdu ağlardım
beni sevmiyordun bilirdim
bir sevdiğin vardı duyardım
çöp gibi bir oğlan ipince
hayırsızın biriydi fikrimce
ne vakit karşımda görsem
öldüreceğimden korkardım
felaketim olurdu ağlardım

ne vakit maçka'dan geçsem
limanda hep gemiler olurdu
ağaçlar kuş gibi gülerdi
bir rüzgar aklıma alırdı
sessizce bir cigara yakardın
parmaklarımın ucunu yakardın
kirpiklerini eğerdin bakardın
üşürdüm içim ürperirdi
felaketim olurdu ağlardım

akşamlar bir roman gibi biterdi
jezabel kan içinde yatardı
limandan bir gemi giderdi
sen kalkıp ona giderdin
benzin mum gibi giderdin
sabaha kadar kalırdın
hayırsızın biriydi fikrimce
güldü mü cenazeye benzerdi
hele seni kollarına aldı mı
felaketim olurdu ağlardım

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Arif C.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

AN GELİR

*an gelir
paldır küldür yıkılır bulutlar
gökyüzünde anlaşılmaz bir heybet
o eski heyecan ölür
an gelir biter muhabbet
çalgılar susar heves kalmaz
şatârâbân ölür*

*şarabın gazabından kork
çünkü fena kırmızıdır
kan tutar / tutan ölür
sokaklar kuşatılmış
karakollar taranır
yağmurda bir militan ölür*

*an gelir
ömrünün hırsızdır
her ölen pişman ölür
hep yanlış anlaşılmıştır
hayalleri yasaklanmış
an gelir şimşek yalar
masmavi dehşetiyle siyaset meydanını
direkler çatırdar yalnızlıktan
sehpada pir sultan ölür*

*son umut kırılmıştır
kaf dağı'nın ardındaki
ne selam artık ne sabah
kimseler bilmez neredeler
namlı masal sevdalıları
evvel zaman içinde
kalbur saman ölür
kubbelerde uğuldar bâkî
çeşmelerden akar sinan
an gelir
-lâ ilâhe illallah-
kanunî süleyman ölür*

*görünmez bir mezarlıktır zaman
şairler dolaşır saf saf
tenhalarında şiir söyleyerek
kim duysa / korkudan ölür
-tahrip gücü yüksek-
saatli bir bombadır patlar
an gelir
attilâ ilhan ölür*

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Salih K.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi**

GEÇERDİ HEP

*Geçerdi hep
Pırıltılı kanunlar
Neves gecelerden
İhtimal buhranlı gecelerdi hep
Yüreğinde yalnızlığın tortusu
Vazoda yaseminler
Ufukta yağmur kuşları
Çözülmez bilmecelerdi hep
Ansızın dalar
Bir yorgunluğa uyanırdın
Güneş çekilmiştir bahçelerden
Lambalar çok erken yanmış
Aldatılmak korkusu
Sık sık bozulan yeminler
Enfarktüs kuşukları
Sinsi bir kederdi hep
Zaman zaman düşündüğün
Aklına geldikçe güldüğün
Şan şeref ve ün
Beyhude şeylerdi hep.*

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Duru U.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

YAĞMUR KAÇAĞI

*elimden tut yoksa düşeceğim
yoksa bir bir yıldızlar düşecek
eğer şairsem beni tanırsan
yağmurdan korktuğumu bilersen
gözlerim aklına gelirse
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur götürecektir yoksa beni*

*geceleri bir çarpıntı duyarsan
telâş telâş yağmurdan kaçıyorum
sarayburnu\`ndan geçiyorum
akşamısa eylülse ıslanmışsam
beni görsen belki anlayamazsın
içlenir gizli gizli ağlarsın
eğer ben yalnızsam yanılmışsam
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur götürecektir yoksa beni.*

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Fatma K.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

BÖYLE BİR SEVMEK

*ne kadınlar sevdim zaten yoktular
yağmur giyerlerdi sonbaharla bir
azıcık okşasam sanki çocuktular
bıraksam korkudan gözleri sislenir
ne kadınlar sevdim zaten yoktular
böyle bir sevmek görülmemiştir*

*hayır sanmayın ki beni unuttular
hâlâ ara sıra mektupları gelir
gerçek değildiler birer umuttular
eski bir şarkı belki bir şiir
ne kadınlar sevdim zaten yoktular
böyle bir sevmek görülmemiştir*

*yalnızlıklarında elimden tuttular
uzak fısıltıları içimi ürpertir
sanki gökyüzünde bir buluttular
nereye kayboldular şimdi kimbilir
ne kadınlar sevdim zaten yoktular
böyle bir sevmek görülmemiştir*

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Elif Nisa G.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve
Teknoloji Lisesi**

DİVALEKTİK GAZEL

*büyük bir şaşadır ölüm
ebruli nurlarla gelir
öyle bir yanardağdır ki öfkesi
mutantan destur'larla gelir*

*karşıtıyla yüklüdür herşey
mutlak çözümlerden vazgeç
tartışılmaz mükemmellikler
ne gizli kusurlarla gelir*

*sen sen ol korkma karanlıktan
dik ışık çekirdeklerini
çünkü en berrak sular bile
en yağlı çamurlarla gelir*

*nasıl doğmakla başlarsa ölüm
ölmekle başlar öyle hayat
bil ki dünyayı sarsan sıçramalar
birikmiş şuurlarla gelir*

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Duygu T.
Adana Kız Lisesi**

AĞUSTOS ÇIKMAZI

*Beni koyup koyup gitme, n'olursun
Durduğun yerde dur
Kendini martılarla bir tutma
Senin kanatların yok
Düşersin yorulursun
Beni koyup koyup gitme, n'olursun*

*Bir deniz kıyısında otur
Gemiler sensiz gitsin bırak
Herkes gibi yaşasana sen
İşine gücüne baksana
Evlenirsin, çocuğun olur
Beni koyup koyup gitme, n'olursun*

*Elimi tutuyorlar ayağımı
Yetişemiyorum ardından
Hevesim olsa param olmuyor
Param olsa hevesim
Yaptıklarını affettim
Seninle gelemeyeceğim Attilâ İlhan
Beni koyup koyup gitme, n'olursun.*

Attila İLHAN

**Hazırlayan: Nursena Ö.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

Orhan Veli KANIK

25

ORHAN VELİ KANIK

Varlık dergisinde yayımlanan şiirlerinde **Mehmet Ali Sel**, bazı çevirilerinde **Adil Hanlı** takma adlarını kullanmıştır. İlk şiirlerinde Ahmet Haşım, Necip Fazıl ve Cahit Sıtkı'nın etkileri vardır.

1941 yılında kendilerinden önceki şiir ve sanat anlayışını temelinden değiştirmeyi amaçlayan bir tavırla Melih Cevdet ve Oktay Rifat ile beraber ortaklaşa "**Garip**" adlı kitabı yayınlamış ve Garip hareketini başlatmış ve ölümüne kadar "Garip Hareketi'nin ilkelerine bağlı kalmıştır. Garip akımının lideri olarak tanınmıştır.

Şiire ait klasik biçimlerin dışına çıkarak modern Türk şiirinin olanaklarını genişletmiştir. Her türlü sözcüğün şiire girebileceğini göstermiş, gündelik dili kullanmıştır. Sokağı şiire taşımıştır. Şiirini bütünüyle toplumun emrine vermiş, bir aileye karşı çıkmıştır. Sıradan insanları, insanların basit ama sevgi dolu yaşamını, aşklarını, acılarını, kaygılarını işlemiştir. Çocukluğa özlem, doğa, deniz, İstanbul sevgisi, kaldırımlar, balıklar onun şiirindeki konulardır.

Şiirlerinde derin bir ironi vardır. Espri ve nükteye yer vermiştir. 1949'dan ölümüne kadar "**Yaprak**" adlı iki sayfalık tek yaprak halindeki dergiyi çıkarmıştır Orhan Veli'nin ölümü üzerine arkadaşları "**Son Yaprak**" adlı özel bir sayı çıkarmıştır.

Nasrettin Hoca'nın birçok fıkrasını "**Nasrettin Hoca Hikâyeleri**" adıyla manzum biçime getirmiştir.

La Fontaine'nin birçok fablını "**La Fontaine Masalları**" adıyla manzum biçimde çevirmiştir.

Şiirleri ölümünden sonra **Orhan Veli (bütün şiirleri)** adıyla yayımlanmıştır.

Şiir: Garip (Oktay Rifat ve Melih Cevdet ile beraber) Yenisi, Vazgeçemediğim, Karşı, Destan Gibi

Ahmet Hamdi Tanpınar Orhan Veli'nin liseden edebiyat öğretmenidir. Orhan Veli onun özendirmeleri ve öğütleri ile yazmayı sürdürmüştür.

36 yaşında Ankara'da belediyenin kablo döşetmek için açtığı bir çukura düşerek başından yaralanmış, İstanbul'a döndükten sonra bir arkadaşının evinde fenalaşmış ve dünyaya gözlerini yummuştur.

**Hazırlayan: Ülkü ARSLAN
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2**

26

HÜRRİYETE DOĞRU

Gün doğmadan,
Deniz daha bembeyazken çıkacaksın yola.
Kürekleri tutmanın şehveti avuçlarında,
İçinde bir iş görmenin saadeti,
Gideceksin;
Gideceksin ırıkların çalkantısında.
Balıklar çıkacak yoluna, karşıcı;
Sevineceksin.
Ağları silkeledikçe
Deniz gelecek eline pul pul;
Ruhları sustuğu vakit martıların,
Kayalıklardaki mezarlarında,
Birden,
Bir kıyamettir kopacak ufuklarda.
Deniz kızları mı dersin, kuşlar mı dersin;
Bayramlar seyranlar mı dersin, şenlikler cümbüşler mi?
Gelin alayları, teller, duvaklar, donanmalar mı?
Heeeeey!
Ne duruyorsun be, at kendini denize;
Geride bekliyenin varmış, aldırma;
Görmüyor musun, her yanda hürriyet;
Yelken ol, kürek ol, dümen ol, balık ol, su ol;
Git gidebildiğin yere.

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Esra V.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2**

KİTABE-İ SENG-İ MEZAR

I

Hiçbir şeyden çekmedi dünyada
Nasırdan çektiği kadar;
Hatta çirkin yaratıldığından bile
O kadar müteessir değildi;
Kundurasi vurmadiği zamanlarda
Anmazdı ama Allah'ın adını,
Günahkâr da sayılmazdı.

Yazık oldu Süleyman Efendi'ye.

II

Mesele falan değildi öyle,
To be or not to be kendisi için;
Bir akşam uyudu;
Uyanmayıverdi.
Aldılar, götürdüler.
Yıkandı, namazı kılındı, gömüldü.
Duysalar öldüğünü alacaklılar
Haklarını helal ederler elbet.
Alacağına gelince...
Alacağı yoktu zaten rahmetlinin.

III

Tüfeğini deppoya koydular,
Esvabını başkasına verdiler.
Artık ne torbasında ekmek kırıntısı,
Ne matarasında dudaklarının izi;
Öyle bir ruzigar ki,
Kendi gitti,
İsmi bile kalmadı yadigâr.
Yalnız şu beyit kaldı,
Kahve ocağında, el yazısıyla:
"Ölüm Allah'ın emri,
"Ayrılık olmasaydı."

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Arif K.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi**

ANLATAMIYORUM

*Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısralarımda;
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma, ellerinizle?*

*Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.*

*Bir yer var, biliyorum;
Her şeyi söylemek mümkün;
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum;
Anlatamıyorum.*

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan:Aysima Ş.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen
ve Teknoloji Lisesi**

SENI SEVMEK

*Seni sevmek..
Evet haklısın, kötü kızım.
Suçluyum seni sevdiğim için
Gece gündüz benim olman için ettiğim dualar
Bir gece de olsa,rüyama girmen için
Dilek ağacına bağladığım umutlar
Döktüğüm gözyaşları sana olduğu için suçluyum ben...
Hep terkedildiğim için
İstenmesem de senden kopamadığım.
Her türlü sözlere maruz kaldığım
Ve sana güvendiğim için suçluyum ben...
Doğru..zaten sen hep doğruyu söylersin
Bir çocuk ne anlar sevmekten?
Ne anlarki sevgi uğruna ölmekten
Ne anlar yaşam nedir,dünya ne?
Her şey tozpembedir onun gözünde
Hep umut vardır o küçük yüreğinde...
Karanlıkta aydınlık hisseder
Olmayacak sevdaya olur der..
Ben de çocuğum ve cezalıyım... cezam sevilmemek
Tek suçum ise seni be canım seni sevmek....*

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Nisa U.
Adana Kız Lisesi**

İSTANBUL'U DİNLİYORUM

*İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı
Önce hafiften bir rüzgar esiyor;
Yavaş yavaş sallanıyor
Yapraklar, ağaçlarda;
Uzaklarda, çok uzaklarda,
Sucuların hiç durmayan çingirakları
İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı.*

*İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı;
Kuşlar geçiyor, derken;
Yükseklerden, sürü sürü, çığlık çığlık.
Ağlar çekiliyor dalyanlarda;
Bir kadının suya değişiyor ayakları;
İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı.*

*İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı;
Serin serin Kapalıçarşı
Cıvılcıvıl Mahmutpaşa
Güvercin dolu avlular
Çekiç sesleri geliyor doklardan
Güzelim bahar rüzgarında ter kokuları;
İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı.*

*İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı;
Başımda eski alemlerin sarhoşluğu
Loş kayıkhaneleriyle bir yalı;
Dinmiş lodoların uğultusu içinde
İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı.*

İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı;
Bir yosma geçiyor kaldırımından;
Küfürler, şarkılar, türküler, laf atmalar.
Bir şey düşüyor elinden yere;
Bir gül olmalı;
İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı.

İstanbul'u dinliyorum, gözlerim kapalı;
Bir kuş çırpınıyor eteklerinde;
Alnın sıcak mı, değil mi, biliyorum;
Dudakların ıslak mı, değil mi, biliyorum;
Beyaz bir ay doğuyor fıstıkların arkasından
Kalbinin vuruşundan anlıyorum;
İstanbul'u dinliyorum.

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Meryem B.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

BEDAVA

*Bedava yaşıyoruz, bedava;
Hava bedava, bulut bedava;
Dere tepe bedava;
Yağmur çamur bedava;
Otomobillerin dışı,
Sinemaların kapısı,
Camekanlar bedava;
Peynir ekmek değil ama
Acı su bedava;
Kelle fiyatına hürriyet,
Esirlik bedava;
Bedava yaşıyoruz, bedava.*

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Ömer Ö.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

BIRDENBIRE

*Her şey birdenbire oldu.
Birdenbire vurdu gün ışığı yere;
Gökyüzü birdenbiler oldu;
Mavi birdenbire.
Her şey birdenbire oldu;
Birdenbire tütmeye başladı duman topraktan;
Filiz birdenbire oldu, tomurcuk birdenbire.
Yemiş birdenbire oldu.*

*Birdenbire,
Birdenbire;
Her şey birdenbire oldu.
Kız birdenbire, oğlan birdenbire;
Yollar, kırlar, kediler, insanlar...
Aşk birdenbire oldu,
Sevinç birdenbire.*

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Duygunaz G.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

GÜN OLUR

*Gün olur alır başımı giderim,
Denizden yeni çıkmış ağların kokusunda
Şu ada senin, bu ada benim,
Yelkovan kuşlarının peşi sıra.*

*Dünyalar vardır, düşünemezsiniz;
Çiçekler gürültüyle açar;
Gürültüyle çıkar duman topraktan.*

*Hele martılar, hele martılar,
Herbir tüylerinde ayrı telaş!..*

*Gün olur, başıma kadar mavi;
Gün olur, başıma kadar güneş
Gün olur, deli gibi...*

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Kenan Y.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

KUYRUKLU ŞİİR

*Uyuşamayız, yollarımız ayrı;
Sen ciğercinin kedisi, ben sokak kedisi;
Senin yiyeceğin, kalaylı kaptay;
Benimki aslan ağzında;
Sen aşk rüyası görürsün, ben kemik.*

*Ama seninki de kolay değil, kardeşim;
Kolay değil hani,
Böyle kuyruk sallamak Tanrının günü.*

Orhan Veli KANIK

**Hazırlayan: Ümmügül Ş.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

Cahit Sıtkı TARANCI

CAHİT SITKI TARANCI

Asıl adı Hüseyin Cahit'tir. Sanat için sanat anlayışını benimsemiş, şiirlerinde hiçbir ideolojiye, hiçbir akıma bağlı kalmamıştır. Sanatta insanı, bireyi ön planda tutmuştur. İnsanoğlu dünyanın en zengin madenidir, der.

İlk şiir kitabı "**Ömrümde Sükut**"ta dini ve felsefi kavramlara müracaat etmeden kendi "ben"i etrafında ömürle hesaplaşır. Ölüm, şiirlerinde en çok işlediği temadır. Aşk ve kadınla yaşanan dünyada şair, sonsuza dek yaşam lambasının sönmemesini diler. Yalnızlık, yaşama sevinci şiirlerindeki diğer temalardır.

İkinci şiir kitabı "**35 Yaş**"ta yaşama sevinci ve ölüm endişesini karşı karşıya getirir. 35 Yaş 35 dizeden oluşur **Desem ki, Haydi Abbas, Memleket İsterim, Gün Eksilmesin Pencereden** şiirleri ünlüdür.

Şiiri, kelimelerle güzel şekiller kurma sanatıdır, diye tanımlar. Sembolizm etkisinde kalmıştır

"**Ziya'ya Mektuplar**" adlı eserinde şiire dair görüşlerini ortaya koymuştur. Ziya Osman Saba, Cahit Sıtkı Tarancı'nın okul yıllarından beri dostudur.

Şiir: Ömrümde Sükut, 35 Yaş, Düşten Güzel, Sonrası

mektup: Ziya'ya Mektuplar

hikaye: Gün Eksilmesin Pencereden(ölümünden sonra hikayeleri bir araya getirilip bu şekilde adlandırılmıştır)

Hazırlayan: Levent GÜZELOĞLU

23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi

KARASEVDA

*Bir kere sevdaya tutulmaya gör;
Ateşlerde yandığının resmidir.
Aşık dediğin, Mecnun misali kör;
Ne bilsin alemde ne mevsimidir.*

*Dünya bir yana, o hayal bir yana;
Bir meşaledir pervaneyim ona.
Altında bir ömür döne dolana
Ağladığım yer penceresi midir?*

*Bir köşeye mahzun çekilen için,
Yemekten içmekten kesilen için,
Sensiz uykuyu haram bilen için,
Ayrılık ölümün diğer ismidir.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Nimet Esmenur T.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2**

ABBAS

*Haydi abbas, vakit tamam;
Akşam diyordun işte oldu akşam.
Kur bakalım çilingir soframızı;
Dinsin artık bu kalp ağrısı.
Şu ağacın gölgesinde olsun;
Tam kenarında havuzun.
Aya haber Sal çıksın bu gece;
Görünsün şöyle gönlümce.
Bas kırbacı sihirli seccadeye,
Göster hükmettiğini mesafeye
Ve zamana.
Katıp tozu dumanı,
Var git,
Böyle ferman etti Cahit,
Al getir ilk sevgiliyi Beşiktaş'tan;
Yaşamak istiyorum gençliğimi yeni baştan.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Rabia K.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

OTUZ BEŞ YAŞ

*Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder.
Dante gibi ortasındayız ömrün.
Delikanlı çağımızdaki cevher,
Yalvarmak, yakarmak nafile bugün,
Gözünün yaşına bakmadan gider.*

*Şakaklarıma kar mı yağdı ne var?
Benim mi Allahım bu çizgili yüz?
Ya gözler altındaki mor halkalar?
Neden böyle düşman görünürsünüz;
Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?*

*Zamanla nasıl değişiyor insan!
Hangi resmime baksam ben değilim:
Nerde o günler, o şevk, o heyecan?
Bu güler yüzlü adam ben değilim
Yalandır kaygısız olduğum yalan.*

*Hayal meyal şeylerden ilk aşkımız;
Hatırası bile yabancı gelir.
Hayata beraber başladığımız
Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir;
Gittikçe artıyor yalnızlığımız.*

*Gökyüzünün başka rengi de varmış!
Geç farkettim taşın sert olduğunu.
Su insanı boğar, ateş yakarmış!
Her doğan günün bir dert olduğunu,
İnsan bu yaşa gelince anlarmış.*

*Ayva sarı nar kırmızı sonbahar!
Her yıl biraz daha benimsediğim.
Ne dönüp duruyor havada kuşlar?
Nerden çıktı bu cenaze? Ölen kim?
Bu kaçınıcı bahçe gördüm tarumar.*

*N'eylersin ölüm herkesin başında.
Uyudun uyanamadın olacak
Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında?
Bir namazlık saltanatın olacak.
Taht misali o musalla taşında.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Nurhayat Y.
Adana Kız Lisesi**

BEN ÖLECEK ADAM DEĞİLİM

*Kapımı çalıp durma ölüm,
Açmam;
Ben ölecek adam değilim.*

*Alıştım bir kere gökyüzüne;
Bunca yıllık yoldaşımdır bulutlar.
Sıkılırım,
Kuşlar cıvıdamasa dallarında,
Yemişlerine doymadığım ağaçların,
Yağmur mu yağıyor,
Güneş mi var,
Farketmeliyim
Baktığım pencereden.
Deniz görünmeli çıksam balkona.
Tamamlamalı manzarayı
Karlı dağlarla sürülmüş tarlalar.
Ekmekten olamam doğrusu,
Nimet bildiğim;
Sudan geçemem,
Tuzludur teneffüs ettiğim hava.
Ya nasıl dururum olduğum yerde,
Öyle upuzun yatmış,
İki elim yanıma getirilmiş,
Hareketsiz,
Sükûta râmolmuş;
Sanki devrilmiş bir heykel?*

*Ellerim ne der sonra bana?
Soğumuş kalbime ne cevap veririm?
Utanmaz mıyım ayaklarımdan?*

*Kalkmalıyım,
Dolaşmalıyım,
Sokaklarda, parklarda.
El sallamalıyım
Giden trenlere,
Kalkan vapurlara.
Bilmeliyim,
Gölgelerin boyundan,
Saatin kaç olduğunu...
Islık çalmalıyım.*

*Türkü söylemeliyim
Yol boyunca,
Keyfimden ya hüznümden.Geçmiş günleri
hatırlamalıyım,
Dalıp dalıp akarsuya,
Hayaller kurmalıyım,
Güzel geleceğe dair.
Yanımdan geçenler olmalı,
Selâm almalıyım;
Robenson'u düşünmeliyim,
Garipliğini:
Şükretmeliyim
İnsanlar arasında olduğuma.
Nedir ki eninde sonunda ölüm?
Ayrı düşmek değil mi aşinalardan?*

*Kapımı çalıp durma ölüm,
Açmam;
Ben ölecek adam değilim.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Ece G.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

DESEM Kİ

*Desem ki vakitlerden bir Nisan akşamıdır,
Rüzgârların en ferahlatıcısı senden esiyor,
Senden seyrediyorum denizlerin en mavisini,
Ormanların en kuytusunu sende gezmekteyim,
Senden kopardım çiçeklerin en solmazını,
Toprakların en bereketlisini sende sürdürdüm,
Senden tattım yemişlerin cümlesini.*

*Desem ki sen benim için,
Hava kadar lazım,
Ekmek kadar mübarek,
Su gibi aziz bir şeysin;
Nimettensin, nimettensin!
Desem ki...
İnan bana sevgilim inan,
Evimde şenliksin, bahçemde bahar;
Ve soframda en eski şarap.
Ben sende yaşıyorum,
Sen bende hüküm sürmekteisin.
Bırak ben söyleyeyim güzelliğini,
Rüzgârlarla, nehirlerle, kuşlarla beraber.
Günlerden sonra bir gün,
Şayet sesimi fark edemezsen,
Rüzgârların, nehirlerin, kuşların sesinden,
Bil ki ölmüşüm.
Fakat yine üzülme, müsterih ol;
Kabirde böceklere ezberletirim güzelliğini,
Ve neden sonra
Tekrar duyduğun gün sesimi gökkubbede,
Hatırla ki mahşer günüdür
Ortalığa düşmüşüm seni arıyorum.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Atınç D.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve
Teknoloji Lisesi**

YALNIZLIK

*Geniş, siyah gölgesi hayatımı kaplayan,
Tepemde kanat germiş bir kartaldır yalnızlık.
Kalp çarpıntılılarıyla günleri hesaplayan
Bir benim, benim olan bir masaldır yalnızlık.*

*Gördüm yapraklarımın bir bir döküldüğünü,
Baharda yaşamamın bilmedim nedir tadı.
Gemi yüzü görmeyen bir limanın hüznünü
Kimsesiz gönlüm kadar hiçbir gönül duymadı.*

*Bir ayna parçasından başka beni kim anlar,
Bir mum gibi erirken bu bitmeyen düğünde?
Bir kardeş tesellisi verir bana aynalar;
Aynalar da olmasa işim ne yeryüzünde?*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Zehra S.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

GENÇLİK BÖYLEDİR İŞTE

*İçimi titreten bir sestir her gün.
Saat her çalışında tekrar eder:
"Ne yaptın tarlanı, nerede hasadın?
Elin boş mu gireceksin geceye?
Bir düşünsen yarıyı buldu ömrün.
Gençlik böyledir işte, gelir gider;
Ve kırılır sonra kolun kanadın;
Koşarsın pencereden pencereye."*

*Ah o kadrini bilmediğim günler,
Koklamadan attığım gül demeti,
Suyunu sebil ettiğim o çeşme,
Eserken yelken açmadığım rüzgâr
Gel gör ki, sular batıya meyleder,
Ağaçta bülbülün sesi değişti,
Gölgeler yerleşiyor pencereme;
Çağınız başlıyor ey hâtıralar.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Fatmanur B.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

BİR UMUT

*Yorgunsun, uzaklardan gelmişsin;
Yitirmişsin neyin varsa birer birer.
Bir sağlık, bir sevinç, bir umut...
Onlar da neredeyse gitti gider.*

*Dost bildiğin insanların yüzleri
Aynalar gibi kapkara.
Suyu mu çekilmiş bulutların?
Dönmüşsün kuruyan ırmaklara.*

*Taşlara düşen saat gibi,
Ne artı, ne eksi.
Bir sağlık, bir sevinç, bir umut
Hikaye hepsi.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Yavuz Selim B.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi**

MEMLEKET İSTERİM

*Memleket isterim
Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun;
Kuşların çiçeklerin diyarı olsun.*

*Memleket isterim
Ne başta dert, ne gönülde hasret olsun;
Kardeş kavgasına bir nihayet olsun.*

*Memleket isterim
Ne zengin fakir, ne sen ben farkı olsun;
Kış günü herkesin evi barkı olsun.*

*Memleket isterim
Yaşamak, sevmek gibi gönülden olsun;
Olursa bir şikayet ölümden olsun.*

Cahit Sıtkı TARANCI

**Hazırlayan: Ayşen D.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

**Âşık Veysel
ŞATIROĞLU**

ÂŞIK VEYSEL ŞATIROĞLU

*Ben giderim adım kalır
Dostlar beni hatırlasın
Düğün olur bayram gelir
Dostlar beni hatırlasın*

Sivas'ın Şarkışla ilçesinin Sivrialan köyünde doğmuştur. Bektaşî- Alevî bir çevrede doğup yetişen Âşık Veysel gözlerini kaybedince dünyayı gönül gözüyle görmeye başlamıştır. Gözlerinin görmemesinden dolayı askere de gidememiştir. Babasının yanına gelen âşıkların uyardığı ilgi ve sevgi sonucunda saz çalmaya başlamıştır.

1933'de Ahmet Kutsi Tecer ile tanışmış, Ahmet Kutsi Tecer tarafından keşfedilmiş ve tanıtılmıştır.

Köy enstitülerinde saz hocalığı yapmıştır.

1965'te TBMM Âşık Veysel'e ana dilimize ve dilimize yaptığı hizmetlerinden dolayı özel bir kanunla vatani hizmet tertibinden maaş bağlamıştır.

Âşık Veysel, âşık edebiyatının son büyük temsilcilerindendir. Sadece hece ölçüsü kullanmıştır. Şiirlerinin çoğu koşma, semai, destan biçimindedir. Toprak sevgisi, aşk, vatan sevgisi, insan sevgisi, Atatürk, Cumhuriyet, yaşama sevinci, gurbet, din, tasavvuf, kardeşlik duygusu en çok işlediği temalarıdır. Şiirlerini içten, yalın ve sade bir dille söyler.

*"Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sadık yârim kara topraktır" dizelerinin yer aldığı
Toprak şiiri ile tanınmıştır.*

*Âşık Veysel'in bütün şiirlerini Ümit Yaşar Oğuzcan **Dostlar Beni Hatırlasın** adlı kitapta toplamıştır.*

Şiir: *Dostlar Beni Hatırlasın, Deyişler, Sazımdan Sesler*

Hazırlayan: Ümmü EMİNOĞLU
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi

ALDANMA

*Aldanma cahilin kuru lafına
Kültürsüz insanın külü yalandır
Hükmetse dünyanın her tarafına
Arzusu hedefi yolu yalandır*

*Kar suyundan süzen çeşme göl olmaz
Gül dikende biter diken gül olmaz
Dız dız eden her sineğin bal'olmaz
Peteksiz arının balı yalandır*

*İnsan bir deryadır ilimde mahir
İlimsiz insanın şöhreti zahir
Cahilden iyilik beklenmez ahir
İşleği ameli hali yalandır*

*Cahil okur amma alim olamaz
Kamillik ilmini herkes bilemez
Veysel bu sözlerin halka yaramaz
Sonra sana derler deli yalandır*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

Hazırlayan: Sudenaz T.
Adana Kız Lisesi

KARA TOPRAK

*Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sâdık yârim kara topraktır
Beyhude dolandım boşa yoruldum
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Nice güzellere bağlandım kaldım
Ne bir vefa gördüm ne fayda buldum
Her türlü isteğim topraktan aldım
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Koyun verdi kuzu verdi süt verdi
Yemek verdi ekmek verdi et verdi
Kazma ile döğmeyince kıt verdi
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Âdem'den bu deme neslim getirdi
Bana türlü türlü meyva yedirdi
Her gün beni tepesinde götürdü
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Karnın yardım kazmayınan belinen
Yüzün yırttım tırnağınan elinen
Yine beni karşıladı gülünen
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*İşkence yaptıkça bana gülerdi
Bunda yalan yoktur herkes de gördü
Bir çekirdek verdim dört bostan verdi
Benim sadık yârim kara topraktır*

*Havaya bakarsam hava alırım
Toprağa bakarsam dua alırım
Topraktan ayrılısam nerde kalırım
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Dileğin varsa iste Allah'tan
Almak için uzak gitme topraktan
Cömertlik toprağa verilmiş Hak'tan
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Hakikat ararsan açık bir nokta
Allah kula yakın kul da Allah'a
Hakkın gizli hazinesi toprakta
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Bütün kusurumuzu toprak gizliyor
Merhem çalıp yaralarımı düzlüyor
Kolun açmış yollarımı gözlüyor
Benim sâdık yârim kara topraktır*

*Her kim ki olursa bu sırra mazhar
Dünyaya bırakır ölmez bir eser
Gün gelir Veysel'i bağrına basar
Benim sâdık yârim kara topraktır*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Zeynep G.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2**

UZUN İNCE BİR YOLDAYIM

*Uzun ince bir yoldayım
Gidiyorum gündüz gece
Bilmiyorum ne haldeyim
Gidiyorum gündüz gece*

*Dünyaya geldiğim anda
Yürüdüm aynı zamanda
İki kapılı bir handa
Gidiyorum gündüz gece*

*Uykuda dahi yürüyom
Kalmaya sebep arıyom
Gidenleri hep görüyom
Gidiyorum gündüz gece*

*Kırk dokuz yıl bu yollarda
Ovada dağda çöllerde
Düşmüşem gurbet ellerde
Gidiyorum gündüz gece*

*Düşünülürse derince
Irak görünür görünce
Yol bir dakika mıkdarınca
Gidiyorum gündüz gece*

*Şaşar Veysel işbu hale
Gah ağlaya gahi güle
Yetişmek için menzile
Gidiyorum gündüz gece*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Gülseren K.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

DOSTLAR BENİ HATIRLASIN

*Ben giderim adım kalır
Dostlar beni hatırlasın..
Düğün olur bayram gelir
Dostlar beni hatırlasın..*

*Can kafeste durmaz uçar
Dünya bir han konan göçer
Ay dolanır yıllar gecer
Dostlar beni hatırlasın..*

*Can bedenden ayrılacak
Tütmez baca yanmaz ocak
Selam olsun kucak kucak
Dostlar beni hatırlasın..*

*Ne gelsemdi ne giderdim
Günden güne arttı derdim
Garip kalır yerim yurdum
Dostlar beni hatırlasın..*

*Açar solar türlü çiçek
Kimler gülmüş kim gülecek
Murad yalan ölüm gerçek
Dostlar beni hatırlasın..*

*Gün ikindi akşam olur
Gör ki başa neler gelir
Veysel gider adı kalır
Dostlar beni hatırlasın.*

Aşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Doğa B.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

BENİ HOR GÖRME KARDEŞİM

*Beni hor görme kardeşim
Sen altınsın ben tunç muyum?
Aynı vardan var olmuşuz
Sen gümüşsün ben saç mıyım?*

*Ne var ise sende bende
Aynı varlık her bedende
Yarın mezara girende
Sen toksun da ben aç mıyım?*

*Topraktandır cümle beden
Nefsini öldür ölmeden
Böyle emretmiş yaradan
Sen kalemsin ben uç muyum?*

*Tabiata Veysel aşık
Topraktan olduk, kardaşık.
Aynı yolcu yoldaşık
Sen yolcusun ben bac mıyım*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Abdullah F.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi**

VATAN SEVGİSİNİ İÇTEN DUYANLAR

*Vatan sevgisini içten duyanlar
Sıtkı ile çalışır benimseyerek
Milletine ulusuna uyanlar
Demez neme lazım neyime gerek*

*Her ferdin hakkı var bizimdir vatan
Babamız dedemiz döktüler al kan
Hudut boylarında can verip yatan
Saygıyla anarız şehit diyerek*

*Vatan aşkı ile çalışan kafa
Muhakkak erişir öndeki safa
Tesir nüfuz olur her bir tarafa
Herkes onu büyük tanır severek*

*Olmak istiyorsan dünyada mesut
Hakka halka yarayacak bir iş tut
Çalıştır oğlunu kızını okut
İnsan olmak için okumak gerek*

*Vatan bizim ülke bizim el bizim
Emin ol ki her çalışan kol bizim
Ayyıldızlı bayrak bizim mal bizim
Söyle Veysel öğrenerek överek*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Ali Arda Ş.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

ATATÜRK'E AĞIT

*Ağlayalım Atatürk'e
Bütün dünya kan ağladı
Başbuğ olmuştu mülke
Geldi ecel can ağladı*

*Şüphesiz bu dünya fani
Tanrı'nın aslanı hani
İnsi cinsi cem'i mahluk
Hepsi birden ağladı
Doğu batı cenup şimal*

*Aman tanrım bu nasıl hal
Atatürk'e erdi zeval
Amir memur altın kürsü
Yas çekip mebsan* ağladı*

*İskender-i Zülkarneyn
Çalışmadı bunca leğın
Her millet Atatürk deyin
Cemiyet-i akvam ağladı*

*Atatürk'ün eserleri
Söylenecek bundan geri
Bütün dünyanın her yeri
Ah çekti vatan ağladı*

*Fabrikalar icat etti
Atalığın ispat etti
Varlığın Türk'e terk etti
Döndü çark devran ağladı*

*Bu ne kuvvet bu ne kudret
Vardı bunda bir hikmet
Bütün Türkler İnönü İsmet
Gözlerinden kan ağladı*

*Tren hattı tayyareler
Türkler giydi hep karalar
Semerkand'ı Buhara'lar
İştitti her yan ağladı*

*Siz sağ olun Türk gençleri
Çalışanlar kalmaz geri
Mareşal Fevzi'nin askerleri
Ordular teğmen ağladı
Zannetme ağlayan gülmez*

*Aslan yatağı boş kalmaz
Yalınız gidenler gelmez
Felek-el mevt'in elinden
Her gelen insan ağladı*

*Uzatma Veysel bu sözü
Dayanmaz herkesin özü
Koruyalım yurdumuzu
Dost değil düşman ağladı*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Muhammet M. Ç.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

SAZIMA

*Ben giderim sazım sen kal dünyada
Gizli sırlarımı aşikar etme
Lal olsun dillerin söyleme yada
Garip bülbül gibi ah u zar etme*

*Gizli dertlerimi sana anlattım
Çalıştım sesimi sesine kattım
Bebe gibi kollarımda yaylattım
Hayali hatır et beni unutma*

*Bahçede dut iken bilmezdin sazı
Bülbül konar mıydı dalına bazı
Hangi kuştan aldın sen bu avazı
Söyle doğrusunu gel inkar etme*

*Benim her derdime ortak sen oldun
Ağlırsam ağladın gülersem güldün
Sazım bu sesleri turnadan m'aldın
Pençe vurup sarı teli sızlatma*

*Ay geçer yıl geçer uzarsa ara
Giyin kara libas yaslan duvara
Yanımdan göğsünden açılır yara
Yar gelmezse yaraların elletme*

*Sen petek misali Veysel de arı
İnleşir beraber yapardık balı
Ben bir insanoğlu sen bir dut dalı
Ben babamı sen ustanı unutma*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Berke G.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

GÜZELLİĞİN ON PAR'ETMEZ

*Güzelliğin on par'etmez
Bu bendeki aşk olmasa
Eğlenecek yer bulaman
Gönlümdeki köşk olmasa*

*Tâbirin sığmaz kaleme
Derdin dermandır yâreme
İsmin yayılmaz âleme
Âşıklarda meşk olmasa*

*Kim okurdu kim yazardı
Bu düğümü kim çözerdi
Koyun kurt ile gezerdi
Fikir başka başk'olmasa*

*Güzel yüzün görülmezdi
Bu aşk bende dirilmezdi
Güle kıymet verilmezdi
Âşık ve mâşuk olmasa*

*Senden aldım bu feryadı
Bu imiş dünyanın tadı
Anılmazdı VEYSEL adı
O sana âşık olmasa*

Âşık Veysel ŞATIROĞLU

**Hazırlayan: Ayberk A.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl
Anadolu/Fen ve Teknoloji Lisesi**

Necip Fazıl KISAKÜREK

63

NECİP FAZIL KISAKÜREK

12 yaşındayken annesinin “senin şair olmanı ne kadar isterdim” sözü üzerine şiir yazmaya başlamıştır. Cumhuriyet Devri Türk şiirinde tek başına bir ekoldür. Dönemin pek çok şairi gibi bohem hayatı yaşayan Necip Fazıl, 1934 yılında Nakşibendi şeyhi Abdülhakim Arvasî ile tanıştıktan sonra dünya görüşü de şiirini besleyen kaynak da değişmiştir. İslami ve tasavvufi konular şiirlerinde ağırlık kazanmaya başlamıştır “**Kaldırımlar**” şiiri ile ünlenmiş hatta uzun süre “**Kaldırımlar Şairi**” olarak anılmıştır. Kaldırımlar’da şehir hayatı içerisindeki insanın bunalımlarını dile getirir.

Sakarya Türküsü, Çile, Bekleyen, Beklenen, Zindandan Mehmed'e Mektup diğer ünlü şiirleridir.

Biçim kusursuzluğuna önem verir. Hece ölçüsünü kullanmış, halk şiiri geleneği ile yazmıştır ilk şiirlerinde modern insanın arayışı ve huzursuzlukları yer alır. Daha sonra dini içerikli şiirler yazmıştır. Cumhuriyet dönemi Türk şiirinin mistik şairidir. Şiirlerinde madde-ruh tezatını, insan- evren ilişkisini, insanın iç dünyasını, tutkularını işlemiştir. Korku, ürpertici hayaller, vehimler şiirlerinde sıkça yer alır. İzdırıp çeken ruhun sesini, şiire taşıyan şairdir.

İlk şiir kitabı “**Örümcek Ağı**”ndaki şiirlerinde eşyanın ve insanın bilinmeyen iç yüzünü hissettirir.

Türk Edebiyatı Vakfı, 1980 yılında Necip Fazıl’ “**sultanüş - şuara**” (**Şairler Sultanı**) unvanını vermiştir.

Şiir ile ilgili görüşlerini 1946'da “**Büyük Doğu**” dergisinde bölüm bölüm yayınlanan “poetika”da açıklamıştır. Poetika, daha sonra **Çile** kitabının arkasına eklenmiştir.

“**Esselam**” adlı şiir kitabının yeni zamanların İslami tahassüste ilk temel kitabı sayılmasını dilemiştir.

“**Çöle İnen Nur**” eseri Peygamberimizin hayat hikâyesini içerir. Biyografik bir nitelik taşımaktadır.

1936'da dönemin materyalist dergilerinin karşısına “**Ağaç**” dergisi ile çıkar

1943'te “**Büyük Doğu**” dergisini çıkarmaya başlar, dergi 1978 yılına kadar kesintilerle 512 sayı çıkmıştır.

Şiir: Çile, Kaldırımlar, Sonsuzluk Kervanı, Örümcek Ağı, Ben Ve Ötesi, Esselam...

Tiyatro: Tohum, Ahşap Konak, Bir Adam Yaratmak, Reis Bey...

Roman: Aynadaki Yalan

anı -otobiyografi: Kafa Kağıdı, Cinnet Mustatili (ilavelerle “Yılanlı Kuyudan”) Babıali, O ve Ben

**Hazırlayan: Yasemin DELEN
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

64

ANNECİGİM

*Ak saçlı başını alıp eline,
Kara hülyalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi sal anneciğim!*

*Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim!*

*Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış, çırpınmak için;
Bu kış yolculuk var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim! ...*

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Uygur Y.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2**

BU YAĞMUR

*Bu yağmur... bu yağmur... bu kıldan ince
Nefesten yumuşak yağın bu yağmur...
Bu yağmur... bu yağmur... bir gün dinince.
Aynalar yüzümü tanımaz olur.*

*Bu yağmur kanımı boğan bir iplik
Tenimde acısız yatan bir bıçak
Bu yağmur yerde taş ve bende kemik
Dayandıkça çisil çisil yağacak.*

*Bu yağmur delilik vehminden üstün;
Karanlık kovulmaz düşüncelerden.
Cinlerin beynimde yaptığı düğün
Sulardan, seslerden ve gecelerden.*

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Gülse A.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

CANIM İSTANBUL

*Ruhumu eritip de kalıpta dondurmuşlar;
Onu İstanbul diye toprağa kondurmuşlar.
İçimde tüten bir şey; hava, renk, eda, iklim;
O benim, zaman, mekan aşip geçmiş sevgilim.
Çiçeği altın yıldız, suyu telli pulludur;
Ay ve güneş ezelden iki İstanbulludur.
Denizle toprak, yalnız onda ermiş visale,
Ve kavuşmuş rüyalar, onda, onda misale.*

*İstanbul benim canım;
Vatanım da vatanım...
İstanbul,
İstanbul...*

*Tarihin gözleri var, surlarda delik delik;
Servi, endamlı servi, ahirete perdelik...
Bulutta şaha kalkmış Fatih'ten kalma kır at;
Pırlantadan kubbeler, belki bir milyar kırat...
Şahadet parmağıdır göğe doğru minare;
Her nakışta o mana: Öleceğiz ne çare? ..
Hayattan canlı ölüm, gınahtan baskın
rahmet;
Beyoğlu tepinirken ağlar Karacaahmet...*

*O manayı bul da bul!
İlle İstanbul'da bul!
İstanbul,
İstanbul...*

*Boğaz gümüş bir mangal, kaynatır serinliği;
Çamlıca'da, yeredir göklerin derinliği.
Oynak sular yalının alt katına misafir;
Yeni dünyadan mahzun, resimde eski sefir.
Her akşam camlarında yangın çıkan Üsküdar,
Perili ahşap konak, koca bir şehir kadar...
Bir ses, bilemem tanbur gibi mi, ud gibi mi?
Cumbalı odalarda inletir ' Katibim'i...*

*Kadını keskin bıçak,
Taze kan gibi sıcak.
İstanbul,
İstanbul...*

*Yedi tepe üstünde zaman bir gergef işler!
Yedi renk, yedi sestem sayısız belirişler...
Eyüp öksüz, Kadıköy süslü, Moda kurumlu,
Adada rüzgar, uçan eteklerden sorumlu.
Her şafak Hisarlarda oklar çıkar yayından
Hala çığlıklar gelir Topkapı Sarayından.
Ana gibi yar olmaz, İstanbul gibi diyar;
Güleni şöyle dursun, ağlayanı bahtiyar...*

*Gecesi sümbül kokan
Türkçesi bülbül kokan,
İstanbul,
İstanbul...*

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Duru U.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

BEKLENEN

*Ne hasta bekler sabahı,
Ne taze ölüyü mezar.
Ne de şeytan, bir günahı,
Seni beklediğim kadar.*

*Geçti istemem gelmeni,
Yokluğunda buldum seni;
Bırak vehmimde gölgeni
Gelme, artık neye yarar?*

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Mehmet Salih İ.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu
Lisesi**

VEDA

*Elimde, sükutun nabzını dinle,
Dinle de gönlümü aliver gitsin!
Saçlarımdan tutup, kor gözlerinle,
Yaşlı gözlerime daliver gitsin!*

*Yürü, gölgen seni uğurlamakta,
Küçülüp küçülüp kaybol ırakta
Yolu tam dönerken arkana bak da,
Köşede bir lahza kaliver gitsin!*

*Ümidim yılların seline düştü,
Saçının en titrek teline düştü,
Kuru yaprak gibi eline düştü,
İstersen rüzgara saliver gitsin!*

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Helin U.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

SAKARYA TÜRKÜSÜ

İnsan bu, su misali, kıvrım kıvrım akar ya;
Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya.
Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;
Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak.
Her şey akar, su, tarih, yıldız, insan ve fikir;
Oluklar çift; birinden nur akar; birinden kir.
Akışta demetlenmiş, büyük, küçük, kâinat;
Şu çıkan buluta bak, bu inen suya inat!
Fakat Sakarya başka, yokuş mu çıkıyor ne,
Kurşundan bir yük binmiş, köpükten gövdesine;
Çatlıyor, yırtınıyor yokuşu sökmek için.
Hey Sakarya, kim demiş suya vurulmaz perçin?
Rabbim isterse, sular büklüm büklüm burulur,
Sırtına Sakaryanın, Türk tarihi vurulur.
Eyvah, eyvah, Sakaryam, sana mı düştü bu yük?
Bu dâva hor, bu dâva öksüz, bu dâva büyük! ..

Ne ağır imtihandır, başındaki, Sakarya!
Binbir başlı kartalı nasıl taşır kanarya?

İnsandır sanıyordum mukaddes yüke hamal.
Hamallık ki, sonunda, ne rütbe var, ne de mal,
Yalnız acı bir lokma, zehirle pişmiş aştan;
Ve ayrılık, anneden, vatandan, arkadaştan.
Şimdi dövün Sakarya, dövünmek vakti bu ân;
Kehkeşanlara kaçmış eski güneşleri an!
Hani Yunus Emre ki, kıyıda geziyordu;
Hani ardına çil çil kubbeler serpen ordu?
Nerede kardeşlerin, cömert Nil, yeşil Tuna;
Giden şanlı akıncı, ne gün döner yurduna?
Mermerlerin nabzında hâlâ çarpar mı tekbir?
Bulur mu deli rüzgâr o sedayı: Allah bir!
Bütün bunlar sendedir, bu girift bilmeceler;
Sakarya, kandillere katran döktü geceler.

Vicdan azabına eş, kayna kayna Sakarya,
Öz yurdunda garipsin, öz vatanında parya!

İnsan üç beş damla kan, ırmak üç beş damla su;
Bir hayata çattık ki, hayata kurmuş pususu.
Geldi ölümlü yalan, gitti ölümsüz gerçek;
Siz, hayat süren leşler, sizi kim diriltecek?
Kafdağını assalar, belki çeker de bir kıl!
Bu ifritten sualin, kılını çekmez akıl!
Sakarya, sâf çocuğu, mâsum Anadolunun,
Divanesi ikimiz kaldık Allah yolunun!
Sen ve ben, gözyaşıyla ıslanmış hamurdanız;
Rengimize baksınlar, kandan ve çamurdanız!
Akrebin kiskacında yoğurmuş bizi kader;
Aldırma, böyle gelmiş, bu dünya böyle gider!
Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz;
Sen kıvrıl, ben gideyim, Son Peygamber Kılavuz!

Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya;
Yüzüstü çok süründün, ayağa kalk,
Sakarya!..

Necip Fazıl KISAKÜREK

Hazırlayan: Duygu T.
Adana Kız Lisesi

KALDIRIMLAR

*Sokaktayım, kimsesiz bir sokak ortasında;
Yürüyorum, arkama bakmadan yürüyorum.
Yolumun karanlığa sapanan noktasında,
Sanki beni bekleyen bir hayal görüyorum.*

*Kara gökler kül rengi bulutlarla kapanık;
Evlerin bacasını kolluyor yıldırımlar.
İn cin uykuda, yalnız iki yoldaş uyanık;
Biri benim, biri de serseri kaldırımlar.*

*İçimde damla damla bir korku birikiyor;
Sanıyorum, her sokak başını kesmiş devler...
Üstüme camlarını, hep simsiyah, dikeyiyor;
Gözüne mil çekilmiş bir âmâ gibi evler.*

*Kaldırımlar, çilekeş yalnızların annesi;
Kaldırımlar, içimde yaşamış bir insandır.
Kaldırımlar, duyulur, ses kesilince sesi;
Kaldırımlar, içimde kıvrılan bir lisandır.*

*Bana düşmez can vermek, yumuşak bir kucakta;
Ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum!
Aman, sabah olmasın, bu karanlık sokakta;
Bu karanlık sokakta bitmesin yolculuğum!*

*Ben gideyim, yol gitsin, ben gideyim, yol gitsin;
İki yanımdan aksın, bir sel gibi fenerler.
Tak, tak, ayak sesimi aç köpekler işitsin;
Yolumun zafer takı, gölgeden taş kemerler.*

*Ne sabahı göreyim, ne sabah görüneyim;
Gündüzler size kalsın, verin karanlıkları!
Islak bir yorgan gibi, sımsıkı bürüneyim;
Örtün, üstüme örtün, serin karanlıkları.*

*Uzanıverse gövdem, taşlara boydan boya;
Alsa buz gibi taşlar alımdan bu ateşi.
Dalıp, sokaklar kadar esrarlı bir uykuya,
Ölse, kaldırımların kara sevdalı eşi...*

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Emre K.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve
Teknoloji Lisesi**

GURBET

*Dağda dolaşırken yakma kandili,
Fersiz gözlerimi dağlama gurbet!
Ne söylemez, akan suların dili,
Sessizlik içinde çağlama gurbet!
Titrek parmağınla tutup tığını.
Alnıma işleme kırıışığını
Duvarda, emerek mum ışığını,
Bir veremli rengi bağlama gurbet
Gül büyütenlere mahsus hevesle,
Renk dertlerimi gözümde besle!
Yalnız, annem gibi, o ılık sesle,
İçimde dövünüp ağlama gurbet!..*

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Mehmet Ali Y.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip
Lisesi**

ÇİLE

Gâiblerden bir ses geldi: Bu adam,
Gezdirdin boşluğu ense kökünde!
Ve uçtu tepemden birdenbire dam;
Gök devrildi, künde üstüne künde...

Pencereye koştum: Kızıl kıyamet!
Dediklerin çıktı, ihtiyar bacı!
Sonsuzluk, elinde bir mavi tülbent,
Ok çaktı yukardan, üstüme avcı.

Ateşten zehrini tattım bu okun.
Bir anda kül etti can elmasımı.
Sanki burnum, değdi burnuna "yok"un,
Kustum, öz ağızımdan kafatasımı.

Bir bardak su gibi çalkandı dünya;
Söndü istikamet, yıkıldı boşluk.
Al sana hakikat, al sana rüya!
İşte akıllılık, işte sarhoşluk!

Ensemde örsünde bir demir balyoz,
Kapandım yatağa son çare diye.
Bir kanlı şafakta, bana çil horoz,
Yepyeni bir dünya etti hediye.

Bu nasıl bir dünya hikâyesi zor;
Mekânı bir satır, zamanı vehim.
Bütün bir kâinat muşamba dekor,
Bütün bir insanlık yalana teslim.

Nesin sen, hakikat olsan da çekil!
Yetiş körlük, yetiş, takma gözde cam!
Otursun yerine bende her şekil;
Vatanım, sevgilim, dostum ve hocam!

Necip Fazıl KISAKÜREK

**Hazırlayan: Veysel K. D.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

**YUNUS
EMRE**

YUNUS EMRE

Şiirlerinde kullandığı dil, işlediği konular sadece halk değil divan şiirini de etkilemiştir. Şiirlerinde hem aruz hem de hece veznini kullanmıştır. Eserlerinde hep sevgiyi, aşkı temel almıştır. İnsanın benliğiyle, yaratıcının ona sunduğu nesnelere, Allah ile olan ilişkilerini incelemiştir. Tüm eserlerinde ilahi adalet, insan sevgisi, doğum, ölüm ve benzeri konuları ele aldığı görülmektedir. Yaşadığı döneme ait düşünce biçimini ve toplum kültürünü konuşulan dille, halkın anlayacağı şekilde sade ve akıcı denilebilecek bir dil kullanarak yansıtmıştır. Aynı dönemde yaşamış olan ozanların kavramlarına yeni bir öz katmıştır. Tasavvuf düşüncesinin zenginleşmesini sağlamıştır.

Yunus Emre eserlerinde sade, açık halkın anlayacağı güzel bir Türkçe kullanmıştır. İnsanlar arasında ayırım yapmamış Allah'ın yarattığı bir varlık olarak insana bakmıştır. Onun şiirlerinde halk da sultan da zengin de fakir de kendinden bir şeyler bulmuştur. Artık tüm dünyanın bıktığı 'yaratılanı sevdi, yaratandan ötürü' ifadesi hoşgörünün ve insanlar arasında ayırım yapmamak gerektiğini en güzel özetleyen sözlerinden birisidir.

Yunus Emre, İslam inancına ilişkin konuları işlemiştir. Yalın, basit mısraları ile az sözle çok şey anlatmıştır. Yaratılan her varlıkta **rabbini** aramıştır. Sevgilisi olarak gördüğü rabbine varamama düşüncesi onun gönül sıkıntısıdır. Rabbinden uzak kalmak ona insanlar içinde iken bile olsa sonsuz garip gelmektedir. Bu sebeple olsa gerek diyar diyar gezmiş, rabbini aramış, maddi manevi çileler çekmiştir.

Allah inancını, birlik inancını Yunus gibi basit ve sade halkın anlayacağı şekilde etkileyici sözlerle anlatabilen devrinde çok nadirdir. Onun konusu tasavvuf, Allah inancıdır ama geriye kalan dil, nazım şekli, vezin ölçüsü, kusursuz Türkçe kullanımı bütünüyle millidir. Bundan dolayıdır ki Türk halkı tarafından değer görmüş sevilmiş, şiirleri okunmuş ve bestelenmiştir.

İki önemli eseri bulunmaktadır: Divan, Risaletü'n Nushiyye

Hazırlayan: Fatma KIRMAN
Adana Kız Lisesi

BİR KEZ GÖNÜL YIKTIN İSE

*Bir kez gönül yıktın ise
Bu kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi
Elin yüzün yumaz değil*

*Bir gönülü yaptın ise
Er eteğin tuttun ise
Bir kez hayır ettin ise
Binde bir ise az değil*

*Yol odur ki doğru vara
Göz odur ki Hakk'ı göre
Er odur alçakta dura
Yüceden bakan göz değil*

*Erden sana nazar ola
İçin dışın pür nur ola
Beli kurtulmuştan ola
Şol kişi kim gammaz değil*

*Yunus bu sözleri çatar
Sanki balı yağa katar
Halka matahların satar
Yükü gevherdir tuz değil*

Yunus Emre

Hazırlayan: Nisa U.
Adana Kız Lisesi

YALANCI DÜNYAYA KONUP GÖÇENLER

*Yalancı dünyaya konup göçenler
Ne söylerler ne bir haber verirler
Üzerinde türlü otlar bitenler
Ne söylerler ne bir haber verirler*

*Kiminin başında biter ağaçlar
Kiminin başında sararır otlar
Kimi masum kimi güzel yiğitler
Ne söylerler ne bir haber verirler*

*Toprağa gark olmuş nazik tenleri
Söylemeden kalmış tatlı dilleri
Gelin duadan unutmam bunları
Ne söylerler ne bir haber verirler*

*Yunus derki gör taktirin işleri
Dökülmüştür kirpikleri kaşları
Başları ucunda hece taşları
Ne söylerler ne bir haber verirler*

Yunus Emre

**Hazırlayan: Mehmet T.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2**

YOL

*Yar yüreğim yar, gör ki neler var,
Bu halk içinde bize gülen var.
Ko gülen gülsün, Hak bizim olsun,
Gaafil ne bilsin, Hakk'ı seven var.*

*Bu yol uzaktır menzili çoktur,
Geçidi yoktur derin sular var.
Girdik bu yola aşk ile bile,
Gurbetlik ile, bizi salan var.*

*Her kim merdane gelsin meydana,
Kalmasın cana kimde hüner var.
Yunus sen bunda meydan isteme,
Meydan içinde merdaneler var.*

Yunus Emre

**Hazırlayan: Ümmügül Ş.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

GEL GÖR BENİ AŞK NEYLEDİ

*Ben yürürüm yane yane
Aşk boyadı beni kana
Ne deliyem ne divane
Gel gör beni aşk neyledi*

*Gah eserim yeller gibi
Gah tozarım yollar gibi
Gah akarım seller gibi
Gel gör beni aşk neyledi*

*Akar suların çağlarım
Dertli ciğerim dağlarım
Şeyhim anuban ağlarım
Gel gör beni aşk neyledi*

*Ya elim al kaldır beni
Ya vaslına erdir beni
Çok ağlattın güldür beni
Gel gör beni aşk neyledi*

*Ben yürürüm ilden ile
Şeyh anarım dilden dile
Gurbette halım kim bile
Gel gör beni aşk neyledi*

*Mecnun oluban yürürüm
O yâri düşte görürüm
Uyanıp melûl olurum
Gel gör beni aşk neyledi*

*Miskin Yunus biçareyim
Baştan ayağa yareyim
Dost elinde avareyim
Gel gör beni aşk neyledi*

Yunus Emre

**Hazırlayan: İzem Rukay G.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

ÇAĞIRAYIM MEVLAM SENİ

*Dağlar ile taşlar ile
Çağırayım Mevlâm seni
Seherlerde kuşlar ile
Çağırayım Mevlâm seni*

*Sular dibinde mâhiyle
Sahralarda âhû ile
Abdal olup yâhû ile
Çağırayım Mevlâm seni*

*Gök yüzünde İsa ile
Tûr dağında Mûsa ile
Elimdeki asâ ile
Çağırayım Mevlâm seni*

*Derdi öküş Eyyûb ile
Gözü yaşlı Yakûb ile
Ol Muhammed mahbûb ile
Çağırayım Mevlâm seni*

*Hamd ü şükruallah ile,
Vasf-ı Kulhüvallah ile
Daima zikruallah ile,
Çağırayım Mevlam seni*

*Bilmişim dünya halini
Terk ettim kıyl ü kâlini
Baş açık ayak yalını
Çağırayım Mevlâm seni*

*Yûnus okur diller ile
Ol kumru bülbüller ile
Hakkı seven kullar ile
Çağırayım Mevlâm seni*

Yunus Emre

**Hazırlayan: Ahmet Sait B.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi**

BANA SENİ GEREK SENİ

Aşkın aldı benden beni
Bana seni gerek seni
Ben yanarım dün ü günü
Bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim
Ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum
Bana seni gerek seni

Aşkın aşıklar oldurur
Aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur
Bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem
Mecnun olup dağa düşem
Sensin dünü gün endişem
Bana seni gerek seni

Sufilere sohbet gerek
Ahilere ahret gerek
Mecnunlara Leyla gerek
Bana seni gerek seni

Eğer beni öldüreler
Külüm göğe savurular
Toprağım anda çağıra
Bana seni gerek seni

Cennet cennet dedikleri
Birkaç köşkle birkaç huri
İsteyene ver onları
Bana seni gerek seni

Yunus'dürür benim adım
Gün geçtikçe artar odum
İki cihanda maksudum
Bana seni gerek seni

Yunus Emre

**Hazırlayan: Samet B.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

ACEP ŞU YERDE VAR M'OLA

Acep şu yerde var m'ola
Şöyle garip bencileyin
Bağrı başlı gözü yaşlı
Şöyle garip bencileyin

Kimseler garip olmasın
Hasret oduna yanmasın
Hocam kimseler duymasın
Şöyle garip bencileyin

Nice bu dert ile yanam
Ecel ere bir gün ölem
Meğerki sinimde bulam
Şöyle garip bencileyin

Gezdim Urum ile Şam'ı
Yukarı illeri kamu
Çok istedim bulamadım
Şöyle garip bencileyin

Söyler dilim ağlar gözüm
Gariplere göynür özüm
Meğerki gökte yıldızım
Şöyle garip bencileyin

Bir garip ölmüş diyeler
Üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin

Hey Emre'm Yunus biçâre
Bulunmaz derdine çâre
Var imdi gez şardan şâra
Şöyle garip bencileyin

Yunus Emre

**Hazırlayan: Elif Dila G.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve
Teknoloji Lisesi**

YOK YERE GEÇİRDİM GÜNÜ

*Yok yere geçirdim günü,
Ah n'ideyim ömrüm seni?
Geldin geçtin bilmedim,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

*Seni bahaya almadım,
Anın çün kadrin bilmedim.
Sana vefadar olmadım,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

*Geldim ve geçtim bilmedim,
Ağlayıp güssa yemedim,
Senden ayrılama demedim,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

*Ömrüm ipi üzülecek,
Suret nakşı bozulacak,
Hayrım, şerim yazılacak,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

*Ayrık geri gelmeyesin,
Gelip beni bulmayasın.
Bu devranı sürmeyesin,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

*İşte koyup gideceksin,
Beni garip edeceksin.
Kara yere gireceksin,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

*Hani seninle olduğum,
Sevinçli olup güldüğüm.
Ya son ucu yad olduğum,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

*Miskin Yunus gideceksin,
Acep sefer edeceksin,
Ettiğini bulacaksın,
Ah n'ideyim ömrüm seni?*

Yunus Emre

**Hazırlayan: Defne G.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

HOR BAKMA SEN TOPRAĞA

*Hor bakma sen toprağa,
Toprakta neler yatar?
Kani bunca evliya,
Yüz bin Peygamber yatar.*

*Cennette buğday yiyen,
Gaflet gömleğın giyen,
Hem dünyaya meyleden,
Adem Peygamber yatar.*

*Arkasıyle kum çeken,
Göz yaşıyle yuğuran,
Kabeye temel kuran,
Halil Peygamber yatar.*

*Vücudunu kurt yiyen,
Kurt yedikçe şükreden,
Belalara sabreden,
Eyyup Peygamber yatar.*

*Balık karnında yatan,
Deryaları seyreden,
Kabak kökün yastanan,
Yunus Peygamber yatar.*

*Kuyuda nihan olan,
Köle diye satılan,
Mısır'a sultan olan,
Yusuf Peygamber yatar.*

*Yusuñun yavu kılan,
Kurt ile dava kılan,
Ağlayıp gözsüz kalan,
Yakup Peygamber yatar.*

*Asasın ejder eden,
Bahre vurup yol eden,
Firavun helak eden,
Musa Peygamber yatar.*

*O Allahın habibi,
Dertlilerin tabibi,
Enbiyalar serveri,
Resul Muhammed yatar.*

*Hayber kalasın yıkan,
Kafiri oda yakan
Şahinler gibi bakan,
Ali gibi er yatar.*

*Ata ana gülleri,
Kuran okur dilleri
Fatm'ana oğulları;
Hasan, Hüseyin yatar.*

*İğnesin suya atan,
Balıklara getirten
Tacın tahtın terkeden,
İbrahim Ethem yatar.*

*Gündüzler saim olan,
Geceler kaim olan.
Ariflerin sultanı,
Bayzıt Bestami yatar.*

*O Hakikat erleri,
Gelip geçti her biri.
Konyada o Mevlana,
Hüdevandigar yatar.*

*Çok Hakk'ın has kulları,
Fikreyle sen bunları.
Saysam o erenleri,
Nice sultanlar yatar.*

*Yunus, sen de ölürsün,
Kara yere girersin.
Bu toprağın altında,
Çok günahkar kul yatar.*

Yunus Emre

**Hazırlayan: Mehmet E. C.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

Yahya Kemal BEYATLI

89

YAHYA KEMAL BEYATLI

Asıl adı **Ahmet Agâh'tır**. Milli Edebiyat Dönemi'nde sadece sanata hizmet eden bir şiir anlayışı ile eser vermiştir. (Milli Edebiyat Dönemi Bağımsız sanatçısı) Çağdaş Batı şiiriyle eski Türk şiirinin birleşimini sağlayan kendine özgü bir şiir anlayışı oluşturmuştur. (Türk tarihini ele alan şiirler)

Şiirlerinin ana temalarından biri, Osmanlı Devleti'nin tarihi ve medeniyetidir. Şiirlerinde Osmanlıya olan hayranlığını yansıtmıştır.

Bir dönem **Nev-Yunanilik** akımından etkilenmiştir.

"Ok" şiiri dışındaki bütün şiirlerini aruz ölçüsüyle yazmıştır.

Aruz ölçüsünü başarıyla Türkçeye uygulamıştır. Ahmet Haşim ile saf(öz) şiir anlayışının önemli temsilcilerinden biri olmuştur.

Şiir ile düz yazının tamamen birbirinden farklı olduğunu düşünmüştür. Bu yüzden **nazmı nesirden uzaklaştırmıştır**.

Şiirlerinde **parnasizm** akımının etkileri vardır. Bu akımın edebiyatımızdaki **en önemli** temsilcisidir

"Aşk, lirizm, ölüm kaygısı, sonsuzluğa ulaşma duygusu" gibi temaları şiirlerinde işlemiştir. Daha çok lirik şiirleriyle tanınan şair epik şiirler de yazmıştır. **Akıncı, Mohaç Türküsü** gibi şiirlerinde **kahramanlık** konusunu işlemiştir. Şairin **"Sessiz Gemi, Süleymaniye'de Bayram Sabahı"** şiirleri ünlüdür.

İstanbul'un doğa güzelliklerini yansıtan şair olarak tanınmıştır. İstanbul'a olan sevgisi nedeniyle **"İstanbul şairi"** olarak tanınmıştır, İstanbul'un semtleri şiirlerinin adı olmuştur.

Eski şiiri tekrar yaşatmış bir şairdir. Divan şiirini çağdaş bir yorumla veren şiirleri vardır.

"Türkçe ağızda annemin sütüdür." diyen şair, şiirlerinde konuşulan Türkçeyi başarıyla kullanmıştır. Eski tarzdaki şiirlerinde dil biraz ağırdır.

Şair hayattayken hiçbir eserini yayımlamamıştır. Bu yüzden **"Ezersiz Şair"** olarak bilinir.

ŞİİR: Kendi Gök Kubbeimiz, Eski Şiirin Rüzgârıyla, Rubailer ve Hayyam Rubailerini Türkçe Söylemiş, Bitmemiş Şiirler

DÜZYAZI: Aziz İstanbul, Edebiyata Dair, Eğil Dağlar, Siyasi ve Edebi Portreler, Makaleler, Mektuplar

Hazırlayan: Selda UYGUN

Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi

90

HAZAN BAHÇELERİ

*Kalbim yine üzgün, seni andım da derinden
Geçtim yine dün eski hazan bahçelerinden
Yorgun ve kırılmış gibi en ince yerinden
Geçtim yine dün eski hazan bahçelerinden*

*Senden boşalan bağrıma gözyaşları dolmuş
Gördüm ki yazın bastığımız otları solmuş
Son demde bu mevsim gibi benzimde kül olmuş
Geçtim yine dün eski hazan bahçelerinden*

Yahya Kemal BEYATLI

**Hazırlayan: Ceren G.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2**

SESSİZ GEMİ

*Artık demir almak günü gelmişse zamandan
Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan.*

*Hiç yolcusu yokmuş gibi sessizce alır yol;
Sallanmaz o kalkışta ne mendil, ne de bir kol.*

*Rıhtımda kalanlar bu seyahatten elemli,
Günlerce siyah ufka bakar gözleri nemli,*

*Biçare gönüller! Ne giden son gemidir bu!
Hicranlı hayatın ne de son matemidir bu.*

*Dünyada sevilmiş ve seven nafile bekler;
Bilmez ki giden sevgililer dönmeyecekler.*

*Bir çok gidenin her biri memnun ki yerinden,
Bir çok seneler geçti; dönen yok seferinden.*

Yahya Kemal BEYATLI

**Hazırlayan: Nursena Ö.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

AKINCILAR

*Bin atlı, akınlarda çocuklar gibi şendik;
Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik!*

*Ak tolgalı beylerbeyi haykırdı: İlerle!
Bir yaz günü geçtik Tuna'dan kaafilerle...*

*Şimşek gibi bir semte atıldık yedi koldan.
Şimşek gibi Türk atlarının geçtiği yoldan.*

*Bir gün dolu dizgin boşanan atlarımızla
Yerden yedi kat arşa kanatlandık o hızla...*

*Cennette bugün gülleri açmış görürüz de
Hâlâ o kızıl hatıra titrer gözümüzde!*

*Bin atlı, akınlarda çocuklar gibi şendik;
Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik!*

Yahya Kemal BEYATLI

**Hazırlayan: Ceren B.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

RINDLERİN AKŞAMI

*Dönülmez akşamın ufkundayız.Vakit çok geç;
Bu son fasıldır ey ömrüm nasıl geçersen geç!*

*Cihana bir daha gelmek hayal edilse bile,
Avunmak istemeyiz öyle bir teselliyle.*

*Geniş kanatları boşlukta simsiyah açılan
Ve arkasında güneş doğmayan büyük kapıdan*

*Geçince başlayacak bitmeyen sükunlu gece.
Guruba karşı bu son bahçelerde, keyfince,*

*Ya şevk içinde harab ol, ya aşk içinde gönül!
Ya lale açmalıdır göğsümüzde yahud gül.*

Yahya Kemal BEYATLI

**Hazırlayan: Berkay B.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

BİR BAŞKA TEPE DEN

*Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul!
Görmedim, gezmediğim, sevmediğim hiç bir yer.
Ömrüm oldukça, gönül tahtıma keyfince kurul!
Sade bir semtini sevmek bile bir ömre değer.*

*Nice revnaklı şehirler görülür dünyada,
Lakin efsunlu güzellikleri sensin yaratan.
Yaşamıştır derim, en hoş ve uzun rüyada
Sende çok yıl yaşayan, sende ölen, sende yatan.*

Yahya Kemal BEYATLI

**Hazırlayan: Ayşen D.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

KAR MÛSİKÎLERİ

*Bin yıldan uzun bir gecenin bestesidir bu;
Bin yıl sürecek zannedilen kar sesidir bu.*

*Bir kuytu manastırda duâlar gibi gamlı,
Yüzlerce ağızdan koro hâlinde devamlı,*

*Bir erganun âhengi yayılmakta derinden...
Duydumsa da zevk almadım İslâv kederinden.*

*Zihnim bu şehirden, bu devirden çok uzakta,
Tanbûri Cemil Bey çalıyor eski plâkta.*

*Birdenbire mes'ûdum işitmek hevesiyle,
Gönlüm dolu İstanbul'un en özlü sesiyle.*

*Sandım ki uzaklaştı yağın kar ve karanlık,
Uykumda bütün bir gece Körfez'deyim artık!*

Yahya Kemal BEYATLI

**Hazırlayan: Salih K.
Antakya TOBB İmam Hatip Anadolu Lisesi**

MEHLİKA SULTAN

Mehlîka Sultan'a âşık yedi genç
Gece şehrin kapısından çıktı;
Mehlîka Sultan'a âşık yedi genç
Kara sevdalı birer âşikti.

Bir hayâlet gibi dünya güzeli
Girdiğinden beri rü'yâlarına;
Hepsi meshûr, o muammâ güzeli
Gittiler görmeye Kaf dağlarına.

Hepsi, sırtında aba, günlerce
Gittiler içleri hicranla dolu;
Her günün ufkunu sardıkça gece
Dediler: "Belki son akşamdır bu"

Bu emel gurbetinin yoktur ucu;
Daimâ yollar uzar, kalp üzülür:
Ömrü oldukça yürür her yolcu,
Varmadan menzile bir yerde ölür.

Mehlîka'nın kara sevdalıları
Vardılar çıkırtığı yok bir kuyuya,
Mehlîka'nın kara sevdalıları
Baktılar korkulu gözlerle suya.

Gördüler: "Aynada bir gizli cihân..
Ufku çepçevre ölüm servileri....."
Sandılar doğdu içinden bir an
O uzun gözlü, uzun saçlı peri.

Bu hâzin yolcuların en küçüğü
Bir zaman baktı o virân kuyuya.
Ve neden sonra gümüş bir yüzüğü
Parmagından sıyırıp attı suya.

Su çekilmiş gibi rü'yâ oldu!..
Erdiler yolculuğun son demine;
Bir hayâl âlemi peydâ oldu
Göçtüler hep o hayâl âlemine.

Mehlîka Sultan'a âşık yedi genç
Seneler geçti, henüz gelmediler;
Mehlîka Sultan'a âşık yedi genç
Oradan gelmeyecekmiş dediler!..

Yahya Kemal BEYATLI

Hazırlayan: Elif Nisa G.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve
Teknoloji Lisesi

EZAN-I MUHAMMEDİ

Emr-i bülendsin ey Ezan-ı Muhammedî.
Kâfi değil sadâna Cihân-ı Muhammedî.

Sultan Selîm-i Evvel'i râm etmeyip ecel,
Fethetmeliydi âlemi Şan-ı Muhammedî.

Gök nûra garkolur nice yüzbin minâreden
Şehbâl açınca Rûh-u Revan-ı Muhammedî

Ervah cümleten görür Allah-ü Ekber'i
Akseyleyince arşa Lisan-ı Muhammedî

Yahya Kemal BEYATLI

Hazırlayan: Nurhayat Y.
Adana Kız Lisesi

SİSTE SÖYLENİŞ

*Birden kapandı birbiri ardınca perdeler...
Kandilli, Göksu, Kanlıca, İstinye neredeler?*

*Som zümrüt ortasında, muzaffer, akıp giden
Firuze nehri nerde? Bugün saklıdır, neden?*

*Benzetmek olmasın sana dünyâda bir yeri;
Eylül sonunda böyledir İsviçre gölleri.*

*Bir devri lânetiyle boğan şairin Sis'i.
Vicdan ve rûh elemelerinin en zehirlisi.*

*Hulyâma bir eza gibi aksetti bir daha;
-Örtün! Müebbeden uyu! Ey şehir! -O beddua...*

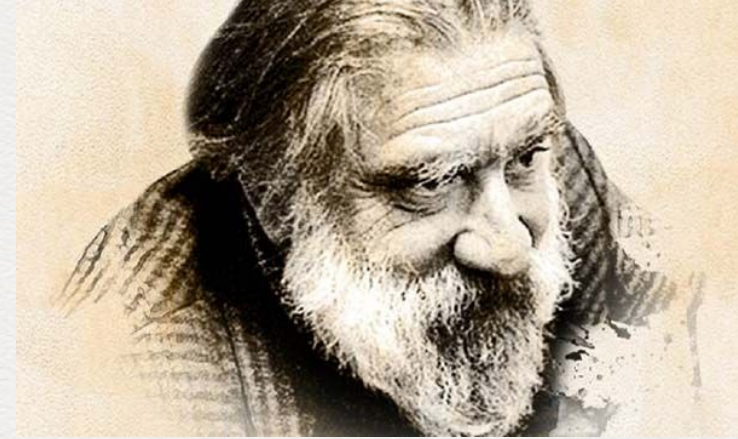
*Hayır bu hâl uzun süremez, sen yakındasın;
Hâlâ dağılmayan bu sisin arkasındasın.*

*Sıyrıl, beyaz karanlık içinden, parıl parıl
Berraklığında bilme nedir hafta, ay ve yıl.*

*Hüznün, ferahlığın bizim olsun kışın, yazın,
Hiç bir zaman kader bizi senden ayırmasın.*

Yahya Kemal BEYATLI

**Hazırlayan: Ülkü Ç.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

Can YÜCEL

CAN YÜCEL

Can Yücel yazmaya şiir ile başlamıştır ve sanatçının çeşitli dergilerde yayımladığı şiirleri, edebiyat ve tiyatro çevirileri ile siyasal konularda yazıları bulunmaktadır. Can Yücel şiirlerinde argo ve müstehcen sözlere sıkça yer vermiştir. Ancak bu tarzı bazı eleştirmenler tarafından dili samimi kullanmak olarak değerlendirilmişse de kimi zaman da kovuşturmaya uğramasına neden olmuştur.

Can Yücel'in şiirlerinin konuları; genellikle doğa, insanlar, heyecanlar, olaylar, kavramlar ve duygulardır. Şiirlerinin birçoğunda sevdiği kişiler vardır. Can Yücel için ailesi çok önemli olduğundan şiirlerini eşine, çocuklarına, babasına ithafen yazar. Sanatçının yazdığı, "**Küçük Kızım Su'ya**", "**Güzel'e**", "**Yeni Hasan'a Yolluk**", "**Ben Hayatta En Çok Babamı Sevdim**" adlı şiirler, bu sevgi şiirlerinden birkaçıdır. Can Yücel'in şiirlerinin en önemli özelliği toplumsal duyarlılıktır ve ünlü şairin şiirlerinde bu duyarlılığı veriş biçimi ise hiciv şeklindedir. Hiciv, Can Yücel'in şiirinin vazgeçilmezidir. Bunun yanı sıra yalın dili ve buluşları ile de eserleri dikkati çekmektedir. Can Yücel kullandığı sözcük oyunları ile büyük bir dil ustalığına sahip olmuştur. Böylelikle şiirlerini yeni anlam boyutları ile donatmış ve daha etkili kılmıştır. 12 Eylül sonrasında müstehcen olduğu iddiası ile "**Rengahenk**" isimli kitabı toplatılmıştır. Şiirlerinde dikkat çeken diğer önemli kavramlardan birisi de tabiat sevgisi olan şair, şiir yazmanın yanı sıra tiyatro oyunları da çevirmiştir.

Can Yücel, ilk şiirlerini 1950 yılında "**Yazma**" adlı kitabında toplamıştır. Bu kitabını yazdıktan sonra uzunca bir zaman biçim arayışlarıyla uğraşan Can Yücel'in ilk şiirlerinde coşkulu anlatım, uyaklı söyleyiş, geleceğe umut ve güvenle bakış belirgin özelliklerdir. 1973'te basılan ikinci şiir kitabı "**Sevgi Duvarı**"nda topladığı şiirlerinde imge yoğunluğunun, doğa ve insan ilişkilerinin öne çıktığı görülür. 1974'te çıkan üçüncü kitabı "**Bir Siyasinin Şiirleri**", o döneme kadar olan dönemlerin bileşkesi gibidir. Bütün eserlerini topluca 1985'te "**Beşibiryerde**" ve 1988'de "**Altısbiryerde**" adıyla yayımlayan Can Yücel ayrıca **Lorca**, **Shakespeare**, **Brecht** gibi ünlü sanatçıların "**Hamlet**", "**Fırtına**", "**Bir Yaz Gecesi Rüyası**" gibi oyunlarının çevirilerini yaptı.

Şiir: Yazma, Sevgi Duvarı, Bir Siyasinin Şiirleri, Canfeda, Çok Bi Çocuk, Kısa Devre, Kuzgunun Yavrusu, Rengahenk, Maaile, Beşibiryerde, Altısbiryerde

Oyun Çevirisi: Hamlet, Fırtına, Bir Yaz Gecesi Rüyası

Hazırlayan: Ayşe ÇAKMAK

Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve Teknoloji Lisesi

BAĞLANMAYACAKSIN

Bağlanmayacaksın bir şeye, öyle körü körüne.

"O olmazsa yaşayamam." demeyeceksin.

Demeyeceksin işte.

Yaşarsın çünkü.

Öyle beylik laflar etmeye gerek yok ki.

Çok sevmeyeceksin mesela. O daha az severse kırılırsın.

Ve zaten genellikle o daha az sever seni,

Senin onu sevdiğinden.

Çok sevmezsen, çok acımazsın.

Çok sahiplenmeyince, çok ait de olmazsın hem.

Hatta elini ayağını bile çok sahiplenmeyeceksin.

Senin değilmiş gibi davranacaksın.

Hem hiçbir şeyin olmazsa, kaybetmekten de korkmazsın.

Onlarsız da yaşayabilirmişsin gibi davranacaksın.

Çok eşyan olmayacak mesela evinde.

Paldır küldür yürüyebileceksin.

İlle de bir şeyleri sahipleneceksen,

Çatıların gökyüzüyle birleştiği yerleri sahipleneceksin.

Gökyüzünü sahipleneceksin,

Güneşi, ayı, yıldızları...

Mesela kuzey yıldızı, senin yıldızın olacak.

"O benim." diyeceksin.

Mutlaka sana ait olmasın istiyorsan bir şeylerin...

Mesela gökkuşağı senin olacak.

İlle de bir şeye ait olacaksın, renklere ait olacaksın.

Mesela turuncuya, ya da pembeye.

Ya da cennete ait olacaksın.

Çok sahiplenmeden, çok ait olmadan yaşayacaksın.

Hem her an avuçlarından kayıp gidecekmiş gibi,

Hem de hep senin kalacakmış gibi hayat.

İlişik yaşayacaksın. Ucundan tutarak...

Can YÜCEL

Hazırlayan: Esra V.

Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2

YORGUNLUK

*Kuşlar vardır, cana benzer havalarda:
Soğuksa kar, baharsa yaprak;
Bir başına büyür toprakta ömrümüz,
Güneşle yeşil elleriyle çıplak;*

*Uslu ayaklarla başlamış yolculuk-
Yürünmez öyle, bazen durulur,
Ve iner erenler katına yorgunluk;
Kapanır sükûn üzre kitaplar.*

*Nefeslerle sürüp giden yaşamamız
Bir su kenarına gelir durur;
Ekmekten, şaraptan öte nimetler vardır;
Yürünmez öyle hep, bazen susulur.*

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Aysima Ş.
Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve
Teknoloji Lisesi**

HAYATTA BEN EN ÇOK BABAMI SEVDİM

*Ben hayatta en çok babamı sevdim
Karaçalılar gibi yerden bitme bir çocuk
Çarpık bacaklarıyla -ha düştü ha düşecek
Nasıl koşarsa ardından bir devin*

*O çapkın babamı ben öyle sevdim
Bilmezdi ki oturduğumuz semti
Geldi mi de gidici - hep, hep acele işi
Çağın en güzel gözlü maarif müfettişi
Atlastan bakardım nereye gitti
Öyle öyle ezber ettim gurbeti*

*Sevinçten uçardım hasta oldum mu,
Kırkı geçerse ateş, çağırırlar İstanbul'a
Bi helallaşmak ister elbet , diğ'mi oğluyula!
Tifoyken başardım bu aşk oy'nunu,
Ohh dedim, göğsüne gömdüm burnumu,*

*En son teftişine çıkana değin
Koştururken ardından o uçmaktaki devin,
Daha başka tür aşklar, geniş sevdalar için
Açıldı nefesim, fikrim, canevim
Hayatta ben en çok babamı sevdim.*

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Meryem B.
Nezahat Güven Anadolu Lisesi**

HER ŞEY SENDE GİZLİ

Yerin seni çektiği kadar ağırsın
Kanatların çırpındığı kadar hafif...
Kalbinin attığı kadar canlısın
Gözlerinin uzađı gördüğü kadar genç...
Sevdiklerin kadar iyisin
Nefret ettiklerin kadar kötü...
Ne renk olursa olsun kaşın gözün
Karşındakinin gördüğüdür rengin...
Yaşadıkların kâr sayma:
Yaşadığın kadar yakınsın sonuna;

Ne kadar yaşarsan yaşa,
Sevdiğin kadardır ömrün...
Gülebildiğin kadar mutlusun
Üzülme bil ki ağladığın kadar güleceksin
Sakın bitti sanma her şeyi,

Sevdiğin kadar sevineceksin.
Güneşin doğuşundadır doğanın sana verdiği değer
Ve karşındakine değer verdiğin kadar insansın
Bir gün yalan söyleyeceksen eğer
Bırak karşındaki sana güvendiği kadar inansın.
Ay ışığındadır sevgiliye duyulan hasret
Ve sevgiline hasret kaldığın kadar ona yakınsın
Unutma yağmurun yağdığı kadar ıslaksın
Güneşin seni ısıttığı kadar sıcak.
Kendini yalnız hissettiğin kadar yalnızsın
Ve güçlü hissettiğin kadar güçlü.
Kendini güzel hissettiğin kadar güzelsin.

İşte budur hayat!
İşte budur yaşamak, bunu hatırladığın kadar yaşarsın
Bunu unuttuğunda aldığın her nefes kadar üşürsün
Ve karşındakini unuttuğın kadar çabuk unutulursun
Çiçek sulandığı kadar güzeldir
Kuşlar ötebildiđi kadar sevimli
Bebek ağladığı kadar bebektir
Ve her şeyi öğrendiğin kadar bilirsin bunu da öğren,
Sevdiğin kadar sevilirsin...

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Ömer Ö.
Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 1**

ÖMÜR DEDIĞİMİZ NEDİR Kİ?

Ömür dediğimiz nedir ki ?
Çay bardakta
Soğuyana dek geçen zaman
Çayınız bardakta soğumadan
Tadıyla için hayatı
Soğutmadan sevgileri
Soğutmadan sevdaları
Soğutmadan dostlukları
Yaşayın doyasıya

Seviyorsanız koşun ardından
Beş dakika bile duracak zaman yok
Kırmadan , incitmeden
Sevin insanı

Kırmaya zaman yok
Çayınız bardakta soğumadan
İçin çayınızı hayat geçiriyor
Yaşamamak yüreklere zarar.....

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Sudenaz T.
Adana Kız Lisesi**

ANLADIM

*Bunca zaman
Bana anlatmaya çalıştığını,
Kendimi bulduğumda anladım.*

*Herkesin mutlu olmak için
Başka bir yolu varmış,
Kendi yolumu çizdiğimde anladım..
Bir tek yaşanarak öğrenilmiş hayat,
Okuyarak, dinleyerek değil..
Bildiklerini bana neden anlatmadığında, anladım.*

*Yüreğinde aşk olmadan
Geçen her gün kayıpmış,
Aşk peşinden neden yalınayak koştuğunda anladım..
Acı doruğa ulaştığında
Gözyaşı gelmezmiş gözlerden,
Neden hiç ağlamadığını gördüğümde anladım..*

*Ağlayanı güldürebilmek,
Ağlayanla ağlamaktan daha değerliymiş,
Gözyaşımı kahaahaya çevirdiğinde anladım..*

*Bir insanı herhangi biri kırabilir,
Ama bir tek, en çok sevdiği acıtabilirmiş,
Çok acıttığında anladım..
Fakat, hakedermiş sevilen,
Onun için dökülen her damla gözyaşını,
Gözyaşlarıyla birlikte sevinçler terk ettiğinde anladım..*

*Yalan söylememek değil,
Gerçeği gizlememekmiş marifet,
Yüreğini avucuma koyduğunda anladım..
"Sana ihtiyacım var, gel! "
Diyebilmekmiş güçlü olmak,
Sana "git" dediğimde anladım..*

*Biri sana "git" dediğinde,
"Kalmak istiyorum" diyebilmekmiş sevmek,
Git dediklerinde, gittiğimde anladım..*

*Sana sevgim şımarık bir çocukmuş,
Her düştüğünde zırlı zırlı ağlayan,
Büyüyüp bana sınımsız sarıldığında anladım..
Özür dilemek değil,
"Affet beni" diye haykırmak istemekmiş pişman olmak,
Gerçekten pişman olduğumda anladım..*

*Ve gurur, kaybedenlerin, acizlerin maskesiymiş,
Sevgi dolu yüreklerin gururu olmazmış,
Yüreğimde sevgiyi bulduğumda anladım..*

*Ölürcesine isteyen, beklemez,
Sadece umut edermiş bir gün affedilmeyi,
Beni affetmeni ölürcesine istediğimde anladım..
Sevgi emekmiş,
Emek ise vazgeçmeyecek kadar,
Ama özgür bırakacak kadar sevmekmiş,
Seni sana emanet ettiğimde anladım..*

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Fatma K.
Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi**

EĞER

*o kadar da önemli değildir bırakıp gitmeler,
arkalarında doldurulması mümkün olmayan boşluklar bırakılmasaydı eğer.*

*utilanacak bir şey değildir ağlamak,
yürekte süzülüp geliyorsa gözyaşı eğer...*

*belirsizliğe yelken açardı iri ela gözler zamanla,
öylesine derince bakmasalardı eğer...*

*çabuk unutulurdu ıslak bir öpücüğün yakıcı tadı belki de,
kalp,göğüs kafesine o kadar yüklenmeseydi eğer...*

*düşlere bile kar yağmazdı hiçbir zaman
meydan savaşlarında korkular aşkı ağır yaralamasaydı eğer...*

*renge bile solardı düşlerdeki saçların zamanla,
tanımsız kokuları yastıklara yapışıp kalmasaydı eğer...*

*uykusuzluklar yıkıp geçmezdi kısacık kestirmelerin ardından,
dokunulması ipek ten bir o kadar uzakta olmasaydı eğer...*

*gerçekten boynunu bükmezdi papatyalar,
ihametinden de onlar payını almasaydı eğer...*

*ıssızlığa teslim olmazdı sahiller,
kendi belirsiz sahillerinde amaçsız gezintilerle avunmaya kalkmamış olsaydın
eğer...*

*sen gittikten sonra yalnız kalacağım
yalnız kalmaktan korkmuyorum da, ya canım ellerini tutmak isterse?
evet sevgili,
kim özlerdi avuç içlerinin ter kokusunu,
kim uzanmak isterdi ince parmaklarına,
mazilerinde görkemli bir yaşanmışlığa tanıklık etmiş olmasalardı eğer...*

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Berke G.
Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi**

AŞK ÇOCUĞU

*Pencerelerin kenarından
Sarkmış tül perdeleri
Pembe Evin
Uçup uçup yüz sürüyorlar
Karşı tepedeki manastırın selvilerine*

*Rüzgârla eğilip doğruldukça
Sardunyalara, biberiyelere,
Hiç korkma
Karada ölüm yok oğlum sana bugün*

*Leylekler daldı birden göğün acentasına
Gidip-gelme almak üzere Güneye hicret
Sen de gel diyorlar kanatlarıyla,
El sallıyorum ben de yattığım yerden
Leyleklere Leylim-Leylim
Diye diye*

*Güneşle karışık bir esinti geçiyor şakağımdan
Uzatıyorum elimi denizden yeni çıkmış senin serinliğine,
Göğsümün, karnımın, kasıklarımın, bacaklarımın
Tüyleri kamaşıyor sevinçten*

*Uyanıyoruz sonra
Dizine yatırıp beni çingene benlerimi sıkıyorsun
Gümüşlü zurnası dikiliyor havaya çeribaşının
Işıklar bir bahriye çiftetellisi çalıyor yüzümden*

*Hay allah
Yine tutuldum galiba
Derken bir aşk çocuğu doğuyor
Çırpınan denizin karnından
Bu şiir*

*Ağlarken gülüyor
Ve ağlıyor gülerek
Tuzlu damlalarıyla güneşin,
Sözcükler yanıp yanıp sönerken
Körpeçik teninde
Uzaylardan aparttığım yıldız bitleriyle.*

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Arif C.
23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi**

ANNE

*Nasıl anlatabilirim ki seni
Sana hissettiklerimi?
Ne yıldızın yağmurlaşması
Ne gökyüzünün yapraklanması
Sende gördüklerimi.*

*Nasıl anlatabilirim ki seni
Bana hissettirdiklerini?
Ne damlanın çağlaması
Ne alevin ağlaması
Sende bulduklarımı.
Anlatmam mümkün mü seni
Senin sendeki aksini?
Ne kumun kristalleşmesi
Ne sözün şiirleşmesi
Sende tattıklarımı.*

*Seninle geçirdiğim
Her ana şükürler olsun,
Yüreğin hep
Işıkla mutlulukla dolsun.*

Can YÜCEL

**Hazırlayan: Arif K.
Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi**

KATILIMCI OKULLAR

Osman Anadolu Lisesi Grup 1 Antakya/Hatay

Nezahat Güven Anadolu Lisesi Defne /Hatay

Osman Ötken Anadolu Lisesi Grup 2 Antakya/Hatay

Adana Kız Lisesi Çukurova/Adana

Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi Bergama/İzmir

Mehmet Akif Ersoy Fen Lisesi Besni/Adıyaman

23 Temmuz Mesleki Teknik Anadolu Lisesi Antakya/Hatay

Antakya TOBB Anadolu İmam Hatip Lisesi Antakya/Hatay

**Özel İzmir Bahçeşehir Koleji 50.Yıl Anadolu/Fen ve Teknoloji
Lisesi Bornova /İzmir**

KATILIMCI ÖĞRETMENLER	BRANŞ
<i>Nurcan İFLAZOĞLU (Kurucu)</i>	<i>Türk Dili ve Edebiyatı</i>
<i>Pınar KUŞ (kurucu)</i>	<i>Türk Dili ve Edebiyatı</i>
<i>Ülkü ARSLAN (katılımcı)</i>	<i>İngilizce</i>
<i>Ayşe ÇAKMAK (katılımcı)</i>	<i>Türk Dili ve Edebiyatı</i>
<i>Levent GÜZELOĞLU (katılımcı)</i>	<i>Türk Dili ve Edebiyatı</i>
<i>Ümmü EMİNOĞLU (katılımcı)</i>	<i>Türk Dili ve Edebiyatı</i>
<i>Yasemin DELEN (katılımcı)</i>	<i>Türk Dili ve Edebiyatı</i>
<i>Selda UYGUN (katılımcı)</i>	<i>Türk Dili ve Edebiyatı</i>
<i>Fatma KIRMAN (katılımcı)</i>	<i>Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi</i>

